Secvență din cetatea reionului și a melanei — Săvinești
Foto: I. GUCU

Citiți
PAGINA A 2-A
ANCHETA NOASTRĂ

LABORATORUL UZINAL — AVANPOST AL ȘTIINȚEI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5252 | 6 PAGINI — 25 BANI | Joi 7 aprilie 1966

IN EDITURA POLITICĂ
a apărut:
Statutul Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România
112 pag. 0,50 lei

Scrisori de pe șantierele recoltei 1966

MAI MULT ÎN FIECARE ZI

Primăvara se arată capricioasă: zile frumoase, însorite alternează cu zile ploioase.

— O primăvară cam schimbătoare dar nu mai schimbătoare față de alte primăveri, remarca tovarășul Constantin Ionescu, inginer la cooperativa agricolă din Petrești, raionul Găești. Aceasta ne-a obișnuit să ne pregătim mai bine și cu mult înainte, să prețuim fiecare zi, fiecare oră prielnică muncii în cîmp. Tractoarele, mașinile, semințele și oamenii sînt în orice moment gata de lucru.

Cel mai convingător argument la cele spuse de tovarășul inginer este stadiul lucrărilor din această primăvară: aici s-a însămînțat toată suprafața de 246 hectare planificate pentru culturile din prima epocă. Peria verde a ovăzului și borceagului este de un lat de palmă. Pe cele 900 hectare cu grîu s-au făcut șanțuri de scurgere a apei pe parcelele unde băltea. S-au administrat îngrășăminte chimice diferențiat pe soiuri și sole. Grăpatul s-a efectuat pe o suprafață de 200 hectare. La toate lucrările tinerii au fost prezenți zi de zi. Acum toată atenția este îndreptată spre pregătirea însămînțării porumbului. Mînuitorii de semănători au fost instruiți, semănătorile sînt revizuite, semințele pregătite. S-au grăpat și discuit 780 hectare din 860 care vor fi însămînțate cu porumb. Fiecare brigadă știe ce are de făcut cînd va începe semănatul. Tractoarele sînt împărțite pe brigăzi, tarlalele pe care se va semăna în primele zile sînt identificate.

Însămînțările din epoca întîi au fost terminate și în cooperativele agricole Broșteni, Jugureni, Mogoșani, Leordeni și altele. Și în cooperativa agricolă din Ulieşti, campania se desfășoară din plin. La toate lucrările am întîlnit zeci de tineri. La întreținerea culturilor de toamnă, la împrăștierea a 76 000 tone azotat de amoniu pe 680 hectare cu grîu, la lucrările de scurgere a apei de pe întreaga suprafață semănată cu grîu au participat peste 80 de tineri. La recomandarea organizației U.T.C., numeroși tineri vor fi mînuitori de semănători. Am remarcat calitatea bună a tuturor lucrărilor și am reținut grija cu care urmărește desfășurarea lucrărilor consiliul de conducere și tînăra ingineră a cooperativei agricole, Minia Stroie, care străbate în fiecare zi cîmpul de la un capăt la altul.

Cu mai puțină operativitate se desfășoară însă campania de primăvară în comunele Slobozia, Ștefan cel Mare, Vișina, Fierbinți și altele. Ce se întîmplă aici? În zilele cînd am trecut noi, plouase de curînd și ni s-a spus că nu se poate lucra, cu toate că unele parcele erau zvîntate. Pregătiri de organizare am găsit peste tot, dar nu am găsit inițiativă, suficientă operativitate. La Vișina, deși s-a însămînțat numai jumătate din culturile din prima epocă, și nu s-au început lucrările de întreținere a semănăturilor din toamnă, iar din cele 1 000

A. POPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Apartamente predate ritmic... cu întîrziere

Constructorii de locuințe din Oltenia au sarcina să predea în acest an „la cheie" 5 763 de apartamente, dintre care peste 3 800 numai în Craiova și Turnu Severin. Primul trimestru s-a încheiat. Cu ce bilanț se prezintă șantierele Trustului regional de construcții după trei luni de activitate?

— **Planul de producție valoric la nivelul trustului, a fost îndeplinit** — ne-a declarat tovarășul **ing. Iacob Braun**, director tehnic al trustului.

O scurtă confruntare cu scriptele a demonstrat, însă, că aportul unităților este foarte diferențiat. Mai precis, planul valoric este realizat mai ales prin contribuția substanțială a șantierului din Caracal, a Grupului de șantiere nr. 1-Craiova și a Grupului nr. 4-instalații. Celelalte, printre care șantiere importante cum ar fi cele ale Grupului nr. 5-Tr. Severin, șantierul din orașul Motru sau șantierul din Tg. Jiu, nu și-au îndeplinit planul. Tovarășii din conducerea trustului consideră că aceasta este o situație „trecătoare" impusă mai ales de cauze obiective, precizînd în același timp că cele mai multe probleme se ridică la Turnu Severin, apreciat aici ca fiind de fapt „șantierul de locuințe nr. 1" al Olteniei.

Ne-am deplasat la Turnu Severin. Tovarășul **inginer Gh. Filimon, vicepreședinte al Sfatului popular orășenesc**, ne prezintă planul: trebuie realizați 32 547 m.p. spațiu locuibil, din care peste 18 000 mp vor reveni unităților Ministerului Energiei Electrice. Cît din această suprafață a fost predată în primul trimestru beneficiarului principal — Sfatul popular al regiunii Oltenia? Nimic! Cu toate acestea, circa 200 de familii se vor muta în luna aprilie în apartamente noi, adică în cele 200 de apartamente restanță din anul trecut.

— Care este cauza acestor întîrzieri? — am întrebat pe tovarășul vicepreședinte.

Ing. ARTHUR IOAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Victorie clară, de prestigiu

București-Budapesta 2-1 (1-1)

(Amănunte asupra desfășurării partidei în pag. a IV-a)

În fotografie: golul victoriei

Foto: V. RANGA

RAIDUL NOSTRU

Mai multe feluri de a spune

POFTIȚI LA DANS!

— Unde mergem astă seară?

Întrebare justificată, care se repetă la fiecare sfîrșit de săptămînă. Și-o adresează tinerii, puși să aleagă din multitudinea de posibilități ce li se oferă — teatre, cinematografe, manifestări sportive, seri distractive — pe aceea care le-ar putea dărui cîteva ceasuri plăcute de relaxare și distracție. Întrebarea este, în același timp, prilej de selecție a preferințelor fiecăruia; unii rămîn acasă, în familie, în fața televizorului, alții optează pentru un spectacol. Dar mulți tineri așteaptă nerăbdători primele acoruri ale orchestrelor și invitația „poftiți la dans!". Dorință foarte firească: dansul, prin însuși caracterul lui, înseamnă veselie, bună dispoziție, tinerețe.

Într-adevăr, ce posibilități de a-și petrece timpul liber — dansînd, cîntînd, ieșind în aer liber — se oferă, într-o simbătă și duminică, tineretului din București? ne-am întrebat și noi, reporterii. Dar, ca să afli răspuns, cel mai bine este să te afli alături de tineri. Am pornit, deci, în căutarea locurilor unde se poate dansa, socotindu-ne, ca atîtea alte mii de băieți și fete—invitați.

Relatările reporterilor noștri în pag. a III-a

NOI CĂMINE ȘI CANTINE STUDENȚEȘTI

Dezvoltarea învățămîntului superior și sporirea numărului studenților determină construirea de noi cămine și cantine în centrele universitare ale țării. Celor 4 000 locuri din complexul social studențesc, existent în cartierul Regie din Capitală, li se vor adăuga încă 1 200 destinate tinerilor care învață la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu—Dej". Pentru studenții Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" se construiește, de asemenea, o cantină modernă aflată în stadiu de finisare în care vor putea servi masa 3 000 persoane.

Și la Cluj și Timișoara se înalță clădiri ale unor cămine confortabile în care vor locui aproape 1 600 tineri. Alte cămine cu o capacitate de 400 locuri fiecare sînt în curs de execuție pe lîngă Institutul politehnic din Brașov, Institutul pedagogic din Pitești și Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași.

Noile cămine vor avea camere de cîte două persoane, dotate cu mobilier aspectuos și comod și vor dispune de librării, frizerii, spălătorii și de alte unități de deservire.

(Agerpres)

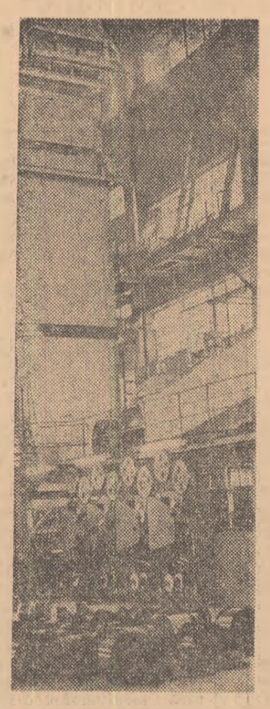

O nouă mașină de emailat conductori de bobinaj de mare randament la Fabrica de cabluri și materiale electroizolante din București

Foto: AGERPRES

O TRĂSĂTURĂ A CERCETĂTORULUI:

ÎNDRĂZNEALA

Simbătă și duminică, cîteva sute de viitori economiști — studenți din toate facultățile Institutului de științe economice „V. I. Lenin" din Capitală — și-au dat întîlnire la lucrările celei de a X-a sesiuni a cercurilor științifice studențești.

... Comunicările prezentate în cele opt secții scot în evidență pregătirea bună a participanților. Probleme complicate de economie politică, planificarea economiei naționale, calcul economic și statistic, finanțe și circulație bănească sînt rezolvate cu ingeniozitate, cu competență. Membrii juriului — profesori universitari de prestigiu, cu o îndelungată activitate la catedră — formulează o apreciere: *„Participanții la actuala sesiune a cercurilor științifice studențești — mai ales premiații — dovedesc reale calități, un bogat bagaj de cunoștințe, toate acestea oglindindu-se atît în referate cît și în discuțiile ce s-au purtat pe marginea lor".*

Succesele obținute în activitatea de cercetare științifică de către studenții Institutului de științe economice constituie un îndreptar pentru munca de mai tîrziu, cînd anii studenției vor începe să rămînă în urmă. În facultate studenții au datoria să-și formeze o cultură de specialitate cît mai completă, să se informeze „la zi" de progresele pe care le face știința în domeniul în care ei se pregătesc. Rezultatele celei de a X-a sesiuni a cercurilor științifice arată că ei se achită conștincios de această datorie. Totodată, aceste rezultate constituie un imbold pentru activitatea lor viitoare în cadrul cercurilor științifice studențești... *Dar cum va fi organizată această activitate viitoare? Munca în cadrul cercurilor, desfășurarea lucrărilor sesiunii au permis desprinderea unor învățăminte privind perfecționarea activității de cercetare științifică studențească?*

Iată cîteva răspunsuri la aceste întrebări:

Insemnări de la a X-a sesiune a cercurilor științifice studențești de la Institutul de științe economice „V. I. Lenin" din Capitală

● **Conf. univ. dr. LUDOVIC TORISSI — prorector al Institutului:**

— În primul rînd va trebui să antrenăm în munca de cercetare pe toți studenții cu rezultate bune și foarte bune la învățătură... Lucrînd cu studenți bine pregătiți profesional, vom putea să folosim în cercurile științifice mijloace moderne de investigație: îndeosebi calculul matematic.

Activitatea de cercetare științifică desfășurată pînă în

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Munții călătoresc spre mare

Miniaturi

În Dobrogea, la Ovidiu, natura a clădit adevărați munți de calcar, dar niște munți ciudați cu baza la suprafața pămîntului și cu vîrfurile înfipte în miezul lui. Însă nu datorită înfățișării lor neobișnuite ne-au atras acum atenția, ci pentru cu totul alt motiv. De un an și jumătate de cînd au început lucrările de extindere a portului Constanța, munții de calcar s-au îmbucătățit în stînci și pornesc să se întîlnească tocmai în adîncul mării.

Ziua și noaptea, la fiecare minut, pe șoseaua de beton lungă de 30 km, dintre cariera Ovidiu și Port, cu viteza de 70 km trece cîte un autocamion cu capacitate gigantică, de un vagon și jumătate, transportînd cîte o stîncă și prăvălind-o în mare. În complexul acestei lucrări care implică o adevărată luptă cu piatra, o pasionantă întrecere cu timpul și o întruntare care sfidează puterile dezlănțuite ale mării, oamenii par adevărați titani. Așa s-au născut cele două diguri cu două brațe de piatră care se întind să cuprindă o parte din nemărginirea apelor mării și cresc, cresc cu fiecare zi, alcătuind viitorul port, unul din marile obiective ale cincinalului la Constanța.

Desfășurînd întrecerea în cinstea aniversării partidului, constructorii s-au întrecut pe ei înșiși. În trimestrul I digul de larg trebuia să crească cu 160 metri și a crescut cu 320 metri, astfel că angajamentul stabilit pentru prima etapă a întrecerii socialiste a fost îndeplinit.

Cele două brațe de calcar măsoară acum unul 870 metri iar altul peste 900 metri, înglobînd laolaltă 1 300 000 tone de piatră. Suficient pentru a construi o șosea care ar lega Constanța de Tg. Mureș trecînd prin București.

Și digurile cresc, cresc mereu, pentru că oamenii au dat întîlnire munților în largul mării. Iar munții sosesc în fiecare minut, în stînci de cîte 10—12 tone, încărcați în autobasculante uriașe, se astern docili la picioarele oamenilor, și îmbrățișează marea.

M. GEORGE

LABORATORUL UZINAL – AVANPOST AL ȘTIINȚEI

CONTINUĂM ANCHETA NOASTRĂ

AZI

Laboratorul uzinal — sau, mai precis : serviciul laborator — de la „Industria optică română" și-a sărbătorit, recent, împlinirea unui an de activitate. O „vîrstă" relativ fragedă, contrastînd cu numeroasele examene de maturitate absolvite cu succes în acest scurt răstimp.

Despre cîteva din realizările sale ne-a vorbit ing. C. Burileanu, șeful acestui serviciu. Despre cîteva doar, deoarece lista este lungă.

Între problemele rezolvate de specialiștii de aici se numără, de pildă, cele legate de îmbunătățirea rezistenței mecanice a straturilor antireflex obținute prin depunerea în vid a fluorurii de magneziu, în vederea extinderii acestui tratament pe diferite calități de sticlă optică ; studiul unsorilor pentru diferite mecanisme fine și microscoape în scopul obținerii celor ma bune rezultate la mișcările de mare precizie ; studiul diferitelor rețete de masticuri folosite în tehnologia de prelucrare a pieselor optice ; cercetările legate de posibilitățile de aplicare a straturilor antireflex pe cale chimică, pentru a se realiza un spor de luminozitate a obiectivelor ; realizarea obiectivului cu contrast de fază și stabilirea tehnologiei sale de fabricație etc. etc.

Cu unele rezultate obținute pe linie de cercetare ne-a pus în contact și Ing. D. Ionescu, șef de grupă la sectorul proiectare. Și aici exemplele sînt numeroase și variate, și economiile realizate pe această cale se ridică la sute și sute de mii de lei anual.

Realizările în activitatea de cercetare uzinală nu pot fi epuizate în cadrul restrins al unui articol. Ele sugerează însă, din plin, marea varietate, diversitatea problematicii științifice, extinderea în suprafață — cu unele rezultate de adîncime — a forțelor cercetării științifice.

Care sînt, deci, problemele cu care se ocupă cercetarea științifică într-o uzină ?

Accentuăm în mod deliberat asupra noțiunii de cercetare în general, deoarece ea cuprinde — sau trebuie să cuprindă — toate forțele din uzină apte pentru acest gen de activitate, depășind astfel simțitor cadrul restrîns al laboratorului uzinal...

Acestei întrebări i se poate răspunde prin enumerarea cîtorva jaloane generale, valabile — în linii mari — în toate împrejurările. Însă un răspuns concret — „la problemă" — ar suna astfel :

Orientarea activității științifice depinde, neîndoielnic, de caracterul activității de producție din întreprinderea respectivă... Și, evident, răspunsul este legat de produsele pe care le fabrică unitatea respectivă industrială.

Deci, discuția noastră angajată cu cadre de cercetare de la „I.O.R." despre știința legată direct de activitate productivă, continuă cu clarificarea acestei probleme de mare însemnătate.

PARTICIPĂ

- C. Burileanu
- D. Ionescu
- L. Iliescu

ingineri la I. O. R.

Urmările unei producții eterogene

Ing. L. ILIESCU : „În prezent, producția întreprinderii noastre are un caracter eterogen. Cîteva exemple : fabricăm microscoape, aparate de proiecție cinematografică, aparataj medical, de sudare, aparate optico-mecanice de măsură, microfotocamere, obiective de proiecție etc.

Din această enumerare (imcompletă) se desprinde limpede faptul că în fața cercetătorilor se conturează multiple domenii cum ar fi, de pildă, optica geometrică, optica fizică, mecanica fină, fotografia, cinematica, electronica sau electrotehnica. Așadar, dată fiind multitudinea specialităților pe care le presupune executarea aparaturii amintite, este evident că apar numeroase probleme de cercetare. De aici — realizări și dificultăți.

Asupra primelor nu voi insista. Acest capitol este el însuși prea cuprinzător. Voi aminti — în schimb — cîteva greutăți provenind din această situație. Vastitatea domeniilor de cercetat a constituit — și reprezintă în continuare — o frînă în calea specializării cercetătorilor, ceea ce duce — implicit — la o împrăștiere a forțelor".

Ing. D. IONESCU : „O scurtă întrerupere — sper — utilă. Voi cita cîteva cazuri existente în ceea ce privește activitatea de proiectare, cazuri ce ilustrează lipsurile în direcția specializării personalului de concepție.

Astfel, ing. St. Voiculescu se ocupă — sau s-a ocupat în mod curent — în afara sarcinilor care-i revin din planul de proiectare, de : epidiascop, diascol, reductor de presiune, trusa de sudură etc. Ing. C. Tolan de : derulator și anexe M.C.F., turbină, unit dentar, APS-16-1 etc, Personal, de : unit dentar, APS-16-1, vizetă de proiecție, microscop cercetare, electrocardiograf etc.

După cît se observă, asemenea preocupări — adunate laolaltă în cazul unui singur om — nu oferă punți de legătură intrinsecă unele cu altele. De unde, nici rezultatele unor astfel de activități multilaterale nu pot fi optime...".

Ing. L. ILIESCU : „Se desprinde — cred — din cele relatate, o concluzile deosebit de importantă : se impune, de pe acum, necesitatea unei preocupări susținute și finalizate în mod operativ pentru delimitarea domeniilor pe care trebuie să le abordeze personalul de concepție al uzinei. Deci, problema de căpătîi trebuie s-o reprezinte profilarea întreprinderii...".

Eficiența cercetării științifice – indisolubil legată de continuitatea ei

Evident, problema unei profilări judicioase este complexă și ea se poate efectuat — practic vorbind — din „mers". De ea depinde nu numai folosirea cea mai economică a forțelor de cercetare, dar și — mai cu seamă — continuitatea în activitatea științifică, înalta competență a tuturor specialiștilor din întreprindere, ridicarea calității produselor. Să dăm însă — în continuare — cuvîntul cadrelor de specialiști.

Ing. L. ILIESCU : „Indiscutabil, profilul unei întreprinderi trebuie înțeles în mod dinamic. Căci — într-un anume sens — o uzină se reprofilează în permanență, fără zguduiri, în funcție de numeroși factori. Trebuie însă să învățăm din felul în care s-a dezvoltat uzina noastră pînă în prezent, pentru ca unele defecțiuni să nu se mai repete în viitor.

Să luăm, de pildă, felul în care la noi s-a trecut la fabricarea aparaturii de specialitate. În ultimii cinci ani, însușirea unui nou produs s-a efectuat ca urmare a unor studii tehnico-economice premergătoare, aparatul fiind trecut în plan sau nu, în funcție de criteriul rentabilității. Aceste studii reprezintă un pas înainte, însă ele nu sînt suficient de bine întocmite, criteriile de rentabilitate alese fiind — parțial — arbitrare. Neavînd la bază studii tehnice temeinice, nu sînt scoase în evidență problemele tehnice care trebuie rezolvate. De aceea, nu se poate stabili în mod corespunzător, în ce măsură noul produs se înscrie în linia ascendentă pe care trebuie s-o urmeze producția întreprinderii, nici ce muncă de concepție presupune el".

Ing. D. IONESCU : „Sînt de părere că o concentrare a cercetărilor pe măsura unui profil corespunzător ar presupune orientarea lor cu precădere în următoarele domenii : microscopie, cinematografie și aparatură fizico-medicală. Fără îndoială, pentru acele aspecte ale cercetării — legate de domeniile amintite — care depășesc posibilitățile uzinei se ridică problema colaborării cu alte foruri științifice : institute ale Academiei, departamentale sau cu catedrele de specialitate din cadrul învățămîntului superior".

O problemă esențială – colaborarea cu institutele de cercetări

Ing. C. BURILEANU : „Pînă acum este de remarcat că o astfel de colaborare nu a avut un caracter organizat. Se solicita sprijin în ceea ce privește cercetarea științifică numai atunci cînd — fără să se analizeze dinainte forțele proprii — se ajungea la concluzia că nu există posibilități de rezolvare a problemelor respective prin forțele interne ale întreprinderii : în lipsa unor specialiști, a aparaturii sau documentării corespunzătoare. Chiar și apelurile adresate altor foruri științifice se soldau cu numeroase dificultăți ce izvorau din faptul că fiecare institut are un plan propriu de cercetări, că este greu să prevezi întotdeauna propriile dificultăți ce s-ar putea ivi în rezolvarea unor teme de cercetare și să le poți planifica, că promptitudinea în acțiune era îngreunată de inexistența unor fonduri ușor accesibile. Iată numai cîteva probleme de acest gen ce trebuie neapărat soluționate...".

Ing. L. ILIESCU : „Lucrurile se complică mai mult atunci cînd se pune problema angajării unei colaborări.

De pildă, pentru abordarea temei de cercetare „galvanometru inscriptor" — care se execută, în prezent, de către Institutul de proiectări de automatizare ce ține, ca și I.O.R., de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — a fost necesară încheierea a două contracte : unul între I.O.R. și M.I.C.M., celălalt între acesta din urmă și... I.P.A. (Institutul de proiectări automatizate).

Este necesară, așadar, studierea simplificării stabilirii convențiilor de colaborare cu alte institute de cercetare ; de asemenea, trebuie reglementată și modalitatea de colaborare pe bază de reciprocitate. Au existat, astfel, cazuri cînd Institutul de fizică București a cerut executarea unor lucrări de compensare de către I.O.R. în schimbul sprijinului științific acordat întreprinderii. Ar fi necesar — și în acest sens — să se stabilească cele mai simple căi de colaborare...

În ceea ce privește problemele de cercetare care au laturi comune cu alte domenii decît cele de strictă specialitate, ar trebui ca de acestea să se ocupe institutele departamentale respective.

Un imperativ : planul prezent, planul de perspectivă – relație directă

Care ar fi — în aceste împrejurări — calea pe care ar trebui s-o urmeze cercetarea științifică pentru ca să-și aducă contribuția — pe măsura posibilităților ei crescute — la rezolvarea la un nivel superior a problemelor pe care le ridică producția ?

Ing. L. ILIESCU : „În momentul actual consider necesar — în primul rînd — să se treacă la întocmirea unui plan de perspectivă mai îndepărtată, la fel de important ca și cel de perspectivă pentru următorii ani. Produsele ce vor fi luate în considerare în aceste planuri — ca și măsurile tehnico-organizatorice care ar urma să fie luate în consecință — ar trebui subordonate însеși scopurilor principale pe care le-ar stabili planurile.

Întocmirea unor astfel de planuri impune însă delimitarea unei specialități de bază a întreprinderii : producția optico-mecanică. Ar trebui, cred, să se precizeze nu numai produsele necesare consumului intern, ci și cele solicitate pe piața internațională și care ar putea forma obiect de comerț.

Problemele cercetării științifice trebuie să se desprindă din cadrul larg oferit de planurile de perspectivă. Vor apărea astfel teme urgente și teme de perspectivă. Primele se vor referi — în general — la produsele ce se execută sau la cele ce sînt în curs de însușire".

Ing. D. IONESCU: „Întemeindu-se pe astfel de baze, cercetarea la nivelul uzinal s-ar putea desfășura în trei direcții, în funcție de temele abordate.

O primă direcție — cercetarea la nivel înalt — ar urma să studieze problemele științifice noi, apărute în țara noastră sau pe plan mondial și legate de specificul întreprinderii. În acest caz se impune colaborarea strînsă cu specialiști de înaltă valoare din Institutele Academiei și departamentale.

Cea de a doua direcție — cercetarea la nivelul uzinei — ar avea ca scop să urmărească soluționarea unor probleme însemnate legate de produsele fabricate. Aici s-ar putea înscrie, de pildă, problema transmisiei cu curele pentru aparatele de proiecție. Acest gen de cercetare ar fi apanajul inginerilor specialiști din uzină, alături de inginerii principali și fizicieni.

În sfîrșit, cercetarea la nivelul produsului ar urmări îmbunătățirea unor ansamble, subansamble și, chiar repere, pentru ameliorarea performanțelor lor și reducerea prețului de cost. Aici ar putea fi antrenați inginerii principali, fizicienii și proiectanții".

Ing. C. BURILEANU : „Este bine să precizăm noțiunile de plan viitor și plan de perspectivă. În acest sens, consider că compartimentele tehnolog-șef și constructor-șef ar trebui să se preocupe — împreună cu ansamblul personalului — de două mari categorii de probleme : cele pe care le-aș denumi „prezente" — solicitate imediat de producție — și cele „viitoare" preluate de la cei care le-au studiat — în prealabil — ca „perspective".

Un exemplu : munca privind aplicarea tipizării în construcția de aparate optico-mecanice sau a tehnologiei de grup — ca studiu pînă la faza de aplicare concretă în producție — ar trebui trecută în planul de perspectivă. Iar specialiștii care se ocupă cu această activitate ar trebui să treacă în compartimentul de cercetare".

Factorul esențial al cercetării – finalizarea

Cercetarea științifică este un proces deosebit de complex și temele pe care ea le abordează trebuie să parcurgă o anumită filieră, a cărei etapă finală o reprezintă — în cazul cercetării uzinale — trecerea în producție. Iată și unele păreri în acest sens :

Ing. C. BURILEANU : „Prima etapă ar fi cea a documentării asupra problemelor de cercetare, ca și asupra perspectivelor lor, în vederea trecerii la luarea unor măsuri care să delimiteze cadrul organizatoric al studiilor. Într-o etapă următoare s-ar situa pregătirile pentru trecerea temei de cercetare în faza experimentală. Ultima etapă ar fi reprezentată de experimentarea practică a ipotezelor formulate — experimentare la care ar participa, alături de cadrele cu pregătire superioară, cadrele medii precum și muncitorii de înaltă calificare — astfel ca problema să poată fi rezolvată în final atît din punctul de vedere al concepției, cît și din cel al realizării practice.

În actuala situație o asemenea filieră a cercetării nu există încă în uzina noastră...".

Ing. L. ILIESCU : „Problema însușirii corecte a procesului de fabricație a unui nou produs este foarte importantă. Ea presupune dezvoltarea unor laturi esențiale ale cercetării uzinale. Este vorba, în primul rînd, despre cercetările îndreptate spre rezolvarea problemelor legate de proiectarea și îmbunătățirea produselor. Să dau unele exemple actuale : îmbunătățirea sistemelor de iluminat la microscoapele fabricate, realizarea contrastului interferențial la aceste aparate, ca și ameliorarea mecanismelor de punere a lor la punct sau realizarea de noi sisteme optice pentru proiecția pe ecran lat. Astfel de cercetări impun — înainte de toate — o strictă delimitare a domeniului de cercetat, o evitare a împovărărilor inutile (subansamblele de sine stătătoare — motoare, întrerupătoare, comutatoare, socluri — ce fac obiectul activității altor întreprinderi, să se procure de la acestea), ca și o perfectare a colaborării științifice.

Apoi, este necesară o revizuire judicioasă a tuturor forțelor tehnice ale întreprinderii. Ea ar trebui să se bazeze pe următoarele principii :

— folosirea cadrelor la nivelul pregătirii lor ;

— gruparea specialiștilor în jurul unor cadre cu experiență îndelungată, verificată, în practică (conducători de grupe de cercetare)".

Ing. D. IONESCU : „Aș insista asupra unor faze de mare însemnătate în ceea ce privește finalizarea cercetărilor. Trecerea în fabricație a unui produs presupune existența unor faze prototip, zero și mică serie. Orice neglijență pe acest parcurs poate aduce mari prejudicii întreprinderii.

Cîteodată, cercetările nu au avut un caracter sistematic, ele fiind înlocuite prin soluții de compromis. Această situație devenea evidentă, uneori, chiar din faza de prototip. Cauzele rezidau fie în stabilirea nejudicioasă a termenului de execuție a prototipului, fie în încărcarea proiectantului cu alte probleme curente de plan, ceea ce făcea imposibilă colaborarea sa cu sectorul de prototipuri, fie în confundarea executării prototipului cu cea a produsului în serie...".

Realizările prezente – chezășia succeselor viitoare

Ing. C. BURILEANU : „Problema dotării laboratoarelor din uzină s-a rezolvat pînă în prezent prin aducerea aparaturii necesitate fie de nevoile legate de recepția calitativă a materiei prime, fie de controlul calității produselor. Pentru necesitățile propriu-zise ale cercetării nu s-a achiziționat — în mod special — nici un aparat. Viitoarele dotări ale uzinei trebuie să țină desigur seama și de activitatea laboratorului, de nevoile cercetării științifice din uzină.

O altă chestiune ce trebuie rezolvată este ca personalul care se ocupă cu problemele de cercetare să fie eliberat — pe cît posibil — de sarcinile legate în mod nemijlocit de procesul de producție".

Ing. L. ILIESCU : „Aș dori să mai adaug — în aceeași ordine de idei — să nu se mai repete unele situații ca cele din trecutul apropiat cînd cele mai mărunte probleme legate de îndeplinirea curentă a planului aduceau după sine renunțarea cu multă ușurință la continuarea unor cercetări. Consider că acesta este un punct de vedere îngust, ce nu ține seama de însеși interesele de perspectivă nu numai ale cercetării, ci și de cele ale producției.

În legătură cu problemele lărgirii bazei materiale a cercetării cred că, înființarea de laboratoare de studiu pentru fiecare din specialitățile pe care le implică realizarea produselor specifice uzinei — sisteme optice, mecanisme de precizie, fotometrice, fotografice etc — ar constitui o contribuție prețioasă pentru atingerea acestui scop".

Ing. D. IONESCU : „Unele măsuri luate la nivelul sectorului de proiectare ar contribui la respectarea planului de cercetare, la transpunerea sa în practică fără tergiversări sau amputări. Printre cele mai importante cred că se numără înființarea unei „grupe de produse noi" care ar urma să se ocupe de cercetarea și proiectarea acestui tip de produse, „ducîndu-le" pînă în faza de serie zero. O altă grupă — „de proiectare curentă" ar prelua mai departe „ștafeta", ducînd produsul pe tot „parcursul seriei".

*

În loc de încheiere : cele relatate reprezintă esența unei discuții cu trei cadre de specialiști de la I.O.R. Începutul l-a reprezentat o scurtă enumerare a unor realizări ale cercetării științifice uzinale, enumerare care este departe de a fi completă. Ea constituie însă acea bază indispensabilă startului pe drumul ridicării cercetării științifice din uzină la nivelul sarcinilor de răspundere ce revin uzinei în marea bătălie pentru îndeplinirea cincinalului.

C. IONESCU

Cercetări la spectrogoniometrul de măsurat unghiul la prisme din laboratorul de măsurători optice

Foto : O. PLECAN

MAI MULTE FELURI DE A SPUNE

POFTIȚI LA DANS!

Unii dintre semnatarii acestui reportaj și-au propus să-și petreacă seara de sîmbătă, 4 aprilie, împreună cu studenții bucureșteni.

La Casa de cultură din Calea Plevnei o surpriză plăcută: a început „ediția 1966" a tradiționalei manifestări cultural-artistice organizate de comitetul U.T.C. și consiliul U.A.S. din Centrul Universitar București. Săli pline, program bun (dans, program muzical de calitate, soliști aplaudați, numeroase alte posibilități de petrecere a timpului liber). Aceeași atmosferă și la Institutul de petrol, gaze și geologie, ca și la Institutul de științe economice. Înaintea evoluției „oficiale", pe scena Festivalului, formațiile artistice ale celor două institute au prezentat un program — repetiție generală — în fața unui public mai intim, colegii. Tineresc, susținut cu talent și vioiciune, montajul muzical a precedat antrenant, dansul. Simpozionul cu tema „Premiul Nöbel pentru literatură — mari consacrați și mari omiși" organizat la Facultatea de drept se recomandă singur.

La Clubul Universității — o... dezamăgire. Programul de început: atractiv (susținut de orchestra de muzică ușoară „Sincron", studenții avîndu-i ca oaspeți pe compozitorul Radu Șerban, solistele Margareta Pîslaru și Anda Călugăreanu). Început bun. Ar fi trebuit să urmeze dans dar... un incident neplăcut, cauzat de o slabă organizare a serviciului de ordine al seratei i-a determinat pe organizatori să renunțe (nejustificat, după părerea noastră!).

Iată și un semn de întrebare. Aflăm că la Clubul Facultății de limba și literatură română (organizată de anul al II-lea) era programată o reuniune. În holul gol muzica îmbia la dans. O făcea însă inutil, de la ora 20. „N-avem participanți", ni s-a spus. Și asta în timp ce la clubul Universității fusese mare îmbulzeală. Nu cumva, întrebăm acum, tocmai lipsa unui program care să-i antreneze, să-i atragă pe tineri, e de vină?

Fiind aproape, am bătut și la ușile masive ale Institutului de arhitectură. Portarul s-a uitat la noi surprins cînd l-am întrebat dacă nu cumva s-a organizat aici o seară pentru tineret.

Refacem itinerarul a doua zi. În afara manifestărilor din cadrul festivalului și unei seri literare „Charles Baudelaire" la clubul Institutului medico-farmaceutic (singurul club studențesc unde sînt organizate seri cultural-distractive și duminica), nu putem să consemnăm decît imaginea unor uși închise. Pur și simplu duminica asemenea acțiuni nu au loc. O explicație nu ne putea veni decît din partea celor care sînt în drept organizatorii unor asemenea activități — membrii comitetelor U.T.C. și ai consiliilor asociațiilor studențești. Dar cum nu erau acolo...

Căutînd o sală de dans

Cluburile studențești sînt însă doar cîteva din locurile unde tineretul Capitalei își poate petrece o seară de destindere. Ce se întîmplă, la aceleași ore, la casele de cultură existente în cele 8 raioane? Dar la celelalte cluburi, ale întreprinderilor?

Iată o situație prezentată deocamdată statistic: la 3 dintre casele de cultură ale tineretului (Bălcescu, 16 Februarie, Grivița Roșie) se organizaseră sîmbăta seri de dans. La celelalte (Tudor Vladimirescu, 23 August) ușile erau închise, iar la raionul 30 Decembrie sala era cedată unui comitet sindical. Indiferent ce justificări vor „oferi" organizatorii — un lucru este limpede: jumătate din casele de cultură ale tineretului nu ofereau practic, nimic tinerilor!

Dar celelalte cluburi, case de cultură?

Priviți fotografia alăturată, ea reprezintă ușa Casei de cultură a Sfatului Popular „23 August" (Moșilor) și este făcută în seara de sîmbătă, 4 aprilie. E limpede cum stătea și acolo situația!

— A trebuit, ne spuneau cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „23 August" întîlniți în sala Casei de cultură 16 Februarie, să colindăm tot raionul. N-am găsit nimic. Pînă la urmă am ajuns la Grozăvești, în celălalt capăt al Bucureștiului.

— Sîmbăta nu putem organiza seri de dans... ne spunea tovarășul Anghel Stelian, secretar al Comitetului orășenesc 23 August

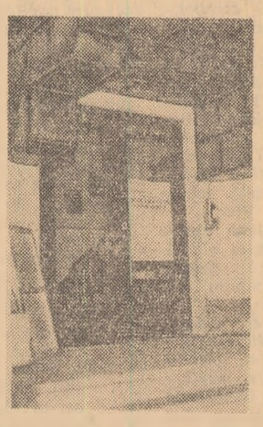

al U.T.C. Nu vin tinerii... și casele de Cultură nu pot să-și scoată cheltuiala numai cu 50-100 de tineri.

Paradoxal: noi întîlnim tineri care găsesc uși închise iar acestea sînt zăvorite, fiindcă nu vin tineri. Și, la urma urmei de unde această tendință de a privi totul doar prin prisma unor interese materiale?

Ne aflăm la clubul Uzinelor „Grivița roșie". Ușile sînt și aici închise. Venisem prea tîrziu. Sîmbătă după ora 20 clubul se închide. Duminica, de asemenea, rămîne închis.

Pentru unele detalii ne întreținem cu paznicul. Insistăm — totuși — să vizităm clubul „în timpul său liber". Descoperim o frumoasă sală de dans. Deasupra se află sala de spectacole cu patru sute de locuri. Și aici cortina era trasă! — „Veniți oricînd la club — ne spunea cu mult regret paznicul dar în afară de aceste zile și atunci vă veți distra bine. Vin mulți tineri".

600 de tineri de la Uzinele „Grivița roșie" participă direct la diferite activități în cadrul clubului uzinei — în diverse formații artistice, coriști, orchestră, echipele de dansuri populare — echipele de teatru, brigăzi artistice etc.

Ne întrebăm: de ce formațiile de artiști-amatori, foarte numeroase — nu prezintă programe în fața tovarășilor de muncă? Formațiile sînt pregătite pentru ocazii festive, pentru fala întreprinderii, dar tinerii, cărora de drept le sînt cuvenite manifestările cultural-artistice, sînt uitați.

Iată, deci, o primă și foarte importantă concluzie a raidului nostru: distracției, organizării timpului liber al tinerilor i se acordă, în nejustificat de multe locuri, foarte puțină atenție.

Promisiuni multe, atractive... dar pe hîrtie

Dar dacă inițiativa de a organiza asemenea seri distractive, este, am putea spune, esențială, nu mai puțin important este să aflăm răspuns la alte cîteva întrebări privind modul de organizare, dacă ele răspund nu numai dorinței tinerilor de a se distra dar și exigențelor lor.

Așa cum este și firesc, acolo unde organizarea a fost bună, răspunsul a fost, invariabil: — da, ne-a plăcut, nu ne-am petrecut seara degeaba. Imaginea de interior a Casei de cultură a tineretului din raionul „23 August" arăta, duminică, astfel: ghirlande, becuri colorate, globuri din staniol, steluțe. La intrare, ne-a atras atenția un Pinocchio confecționat cu ingeniozitate, care poartă în fiecare mînă indicatoarele: „spre garderobă", „spre bufet", iar pe piept o invitație: „Vă rugăm, ținuta corectă". E drept că pavoazarea sălii rămăsese încă de la carnavalul tineretului organizat în cinstea Congresului U.T.C., săptămîna trecută, dar sugestia de a permanentiza detaliile acestea atît de necesare creării unei atmosfere în care tinerii să se simtă foarte bine este de-a dreptul necesară. Am putea scrie cîteva pagini despre zîmbetele tinerilor întîlniți aici, despre buna dispoziție, despre muzica antrenantă, despre comportarea orchestrei, și ea formată numai din tineri, despre ținuta corectă, elegantă, a fetelor și băieților, despre concursurile pentru cel mai bun solist, cea mai bună pereche de dansatori etc.

Desenul care însoțește textul nostru reprezintă însă o situație mai puțin bună, întîlnită la Casa de cultură a tineretului din raionul Grivița roșie. O sală mare, foarte frumoasă, în care pot intra ușor cîteva sute de perechi — se afla sîmbătă aproape goală (20—30 de tineri, dintre care doar 4—5 fete). Se poate spune că orchestra (9 persoane) făcea cît jumătate din participanți. „Biletele de intrare costă 6 lei, argumentau, ca scuză, organizatorii. Trebuie să plătim orchestra"... De ce nu sînt folosite orchestrele existente la cluburile din raion, de la întreprinderi? Planificate săptămînal, cu ajutorul comitetelor sindicatului, s-ar putea evita aceste permanente dispute care au ca efect pierderi (și financiare), dar, mai ales,... pierderi de timp pentru sute și sute de tineri! (N-ar fi rău dacă tovarășii de la Comitetul raional U.T.C. Grivița Roșie, în răspunsul pe care-l vor trimite ziarului la aceste observații, să noteze foarte precis cîte orchestre există în tot raionul și din ce motiv nu se stabilește o legătură cu conducerile întreprinderilor, cluburilor, ca ele să cînte — o dată la cîteva săptămîni — la Casa de cultură).

Aceeași problemă în ceea ce privește popularizarea acțiunilor întreprinse. Surprinde faptul că numai la doi pași (mai precis peste stradă) de casa de cultură există una dintre întreprinderile la care lucrează un mare număr de fete „Dacia". Și totuși ...nu erau fete la reuniune.

Să notăm ce se întîmpla și la Casa de cultură „N. Bălcescu". Programul a început mai tîrziu — lipsea cineva din orchestră. Numerele programului, stabilite într-un plan lunar de activitate, adică momente vesele, soliști etc., au lipsit și ele. În ziua de duminică, la seara distractivă, au venit cîțiva soliști de muzică ușoară și populară, dar, din pricina instalației acustice necorespunzătoare, prezența lor s-a făcut simțită doar vizual. Și atunci?

— Atunci e clar: mă plictisesc — ne declara Sorin Șerbu muncitor la Uzina „Electromagnetica" (l-am găsit într-un colț pe scaun). Am venit să mă distrez, dar vedeți și dv... Chiar și orchestra care este compusă din oameni pregătiți cîntă aceleași, mereu aceleași cîntece. Mai bine mă duceam în altă parte.

— La Uzină?

— Nu. Acolo nu se organizează reuniuni. Am avut o sală pentru asemenea manifestări artistice și i s-a dat altă destinație.

În sala Casei de cultură a raionului 16 Februarie din strada Zalomit ne întîmpină, chiar de la intrare, cîteva fete plictisite, tineri tolăniți inestetic pe scaune sau sprijiniți de bufetul (la care am remarcat se vindea numai vin și nici o sticlă de bere sau suc!). În sala de dans, fum, grupuri de băieți și fete pe lîngă pereți sau chiar printre dansatori, insensibili la ritmul muzicii și al celor din jur.

— Plecați? — i-am întrebat pe cîțiva tineri care se îndreptau spre ieșire.

3 studenți la I.C.F. ne răspund:

— E prea mare înghesuială ...Orchestra cîntă 4—5 cîntece și face o pauză de o jumătate de oră. Iar în pauză, toți năvălesc la bufet... Poate ar fi bine să fie și ele integrate în programul distractiv... Niște concursuri de glume, de epigrame, acțiuni care să atragă mai mult sala, să-i antreneze pe tineri, să nu ne mai simțim în pauză străini unii de alții, stingheri...

Printre tineri doar la „zile mari"?

Am reținut, din discuția purtată cu tovarășul Toma Socrate, secretarul Casei de cultură a Sfatului popular raional 16 Februarie un amănunt semnificativ. „Participă, îl întrebăm noi, membrii comitetului raional U.T.C. la aceste reuniuni? Știu cum se desfășoară serile distractive pe care le organizați? Vă ajută în organizarea lor?"

— Nu, nu cred, ne-a răspuns dînsul. În orice caz, cu noi, cu conducerea casei de cultură nu au discutat niciodată.

Să nu aibă, într-adevăr, comitetul raional U.T.C. nici un amestec în „ținuta" acestor seri distractive de la casele de cultură raionale unde, săptămînal, se distrează sute de tineri chiar dacă ele se află în custodia sfaturilor populare?

Așa cum s-a stabilit și la cel de al VIII-lea Congres al U.T.C., experiența cea mai bună arată că activiștii organizației noastre trebuie să fie mereu alături de tineri, să le cunoască preocupările, să răspundă, prin acțiunile întreprinse dorințelor lor. Or, orele libere sînt un excelent prilej de a-i cunoaște pe tineri, de a afla ce-i preocupă, ce doresc ei din partea organizației. Cînd să afli aceste foarte importante amănunte, în orele cînd tinerii muncesc? Atunci fiecare este preocupat de lucrul lui, e greu să se concentreze spre altceva.

Așa stînd lucrurile am încercat să facem o altă mică statistică. Și iată la ce concluzie am ajuns: din cele peste 20 case și cluburi vizitate numai la două (Casele de cultură ale tineretului din raioanele 23 August și N. Bălcescu) am întîlnit cîte un activist al unui comitet raional U.T.C. Iată de ce ni s-a părut întrutotul justificat să întreprindem luni (a doua zi după ...„bal") un alt raid-anchetă, de data aceasta în rîndul tovarășilor secretari ai comitetelor raionale U.T.C. Întrebările noastre:

1. Cum s-a distrat tineretul din raionul dv. sîmbătă 4 și duminică 5 aprilie?

2. Dv. la care dintre acțiunile organizate ați participat? Dar alți membri ai birourilor raionale?

3. A intrat în obișnuința comitetului raional al U.T.C. să analizeze săptămînal în ce mod s-au desfășurat acțiunile cultural-distractive destinate tineretului?

Răspunsurile, au fost, după cum se va vedea mai jos foarte sugestive pentru o ...severă analiză a modului în care unele comitete raionale U.T.C. au luat măsuri în vederea îndeplinirii hotărîrilor celui de al VIII-lea Congres al U.T.C.

La Comitetul raional U.T.C. N. Bălcescu interlocutorul nostru a fost tovarășul secretar Radu Dumitru:

— Deocamdată nu cunosc ce s-a organizat în întreprinderi. Dar să vorbim despre casa de cultură a tineretului, care este un loc principal pentru distracția tinerilor. Aici se organizează „seri distractive" în cadrul cărora echipa de dansuri moderne a casei prezintă cele mai noi dansuri, se organizează concursuri: „Cine cunoaște melodia și interpretul". Totodată, invităm interpreți cu renume și artiști de estradă care prezintă diferite momente muzical-umoristice. Apoi se mai organizează concursuri de dansuri dotate cu premii. Și pentru că aceste activități sînt încă puține, vrem să reluăm „Poșta serii distractive" pentru a afla de la tineri dorințele lor...

— Foarte ciudat, am fost nevoiți să-l contrazicem. Dv. vă gîndiți că ar trebui găsite noi forme pentru distracția tinerilor și în realitate nu se poate vorbi nici de existența celor mai vechi. Din tot ce ați enumerat aici, n-am găsit nimic la casa de cultură a tineretului. Or fi fost undeva... pe hîrtie.

— Se întîmplă, uneori, într-adevăr și această nepotrivire între planurile de activitate și ceea ce se petrece în realitate.

— Rezultă de aici necesitatea unei analize săptămînale a activității privind distracția tinerilor la sfîrșit de săptămînă. Ce întreprinde comitetul raional U.T.C. în acest sens?

— În mod special nu s-au organizat astfel de discuții aici la comitetul raional. În viitor...

O situație de-a dreptul neplăcută am întîlnit la Comitetul raional 30 Decembrie al U.T.C.

— Peste 500 de tineri din diferite întreprinderi s-au distrat la casa de cultură a tineretului. A fost un program bogat. Chiar eu, ne-a spus tovarășul prim secretar Ion Diaconu, am participat. A fost foarte frumos.

Dacă a participat sau nu — putea să fie discutabil. Ceea ce ne-a mirat a fost însă afirmația că 500 de tineri din diferite întreprinderi au luat parte la „bogatul" program, cînd, noi înșine văzusem cu ochii noștri că sala fusese cedată... Nici pomeneală de seară pentru tineret. După cum nici un activist al U.T.C. nu a fost prezent la astfel de acțiuni.

Cît privește distracția studenților, în legătură cu cele constatate de noi am stat de vorbă cu tovarășii Gheorghe Doca, secretarul comitetului U.T.C. al Universității, Marius Guran, secretar al comitetului U.T.C. al Institutului politehnic și Nicolae Irimie, președintele consiliului U.A.S. din Centrul universitar București. Iată ce ne-au răspuns:

Gheorghe Doca: „Organizarea reuniunilor de la Facultatea de limbă și literatură română și programul cultural-distractiv de sîmbătă sînt încredințate, prin rotație, anilor de studii. Pînă acum au cam lipsit seriozitatea și fantezia organizatorică. Pentru viitor problema ne preocupă și pe noi, dar trebuie să stea mai ales în atenția organizației U.T.C. și Asociației studenților din această facultate. Am renunțat la reuniunile date duminica la Clubul Universității din cauza suprasolicitării clubului de către studenții bucureșteni, mai ales de cei de la Politehnică, unde nu sînt organizate reuniuni. (Să fie asta o rezolvare? N.R.) Consider că toate instituțiile trebuie să organizeze activități distractive, atît sîmbăta cît și duminica".

Marius Guran: „Începînd cu această lună, în fiecare sîmbătă și duminică vor fi organizate seri-distractive urmate de dans la clubul institutului și la căminul nr. 1. Pînă acum n-am folosit decît posibilitățile oferite de club, insuficiente față de numărul mare al studenților" (N.R.: „Seri-distractive urmate de dans puteau fi însă organizate în colaborare cu alte facultăți bucureștene. Iar sălile institutului, pentru acțiuni cultural-distractive cu un număr mare de studenți, puteau fi folosite pentru întîlniri între grupe sau ani de studii...).

Nicolae Irimie: „Experiența de pînă acum ne-a dovedit că reușita serilor cultural-distractive depinde de organizarea lor concomitentă, în cît mai multe institute și facultăți. (De ce nu în toate? N.R.). În ultima vreme am reușit acest lucru. Nu organizăm asemenea acțiuni duminica pentru că nu avem aprobarea conducerilor institutelor".

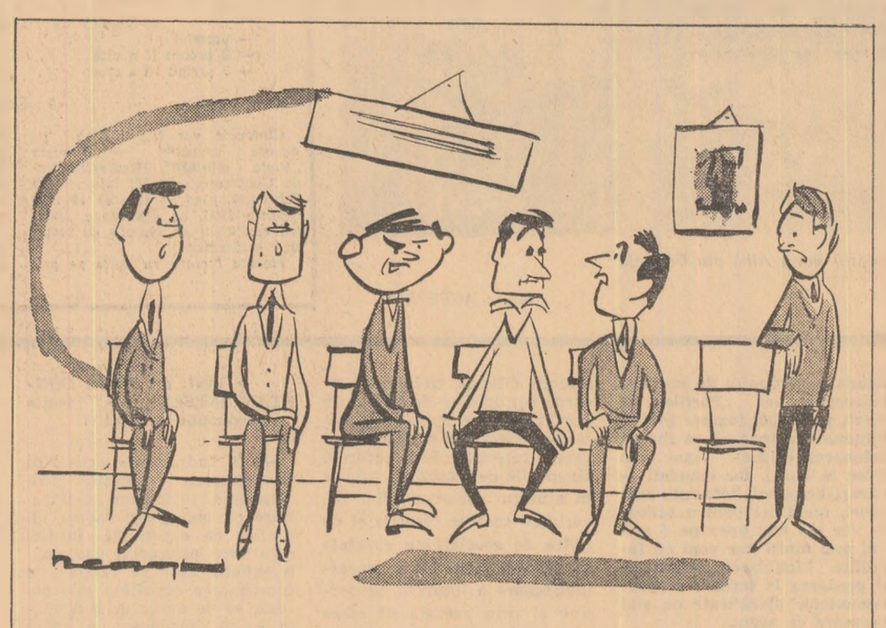

Cine ne invită și pe noi la dans?

Desen de NEAGU RĂDULESCU

Dansul modern presupune, după unii, aptitudini atletice. Dar inițierea de către organizațiile U.T.C. a unor cursuri de dans ar fi, desigur, în măsură să evite asemenea exagerate manifestări... sportive. Am surprins scena la Casa de cultură din raionul 16 Februarie

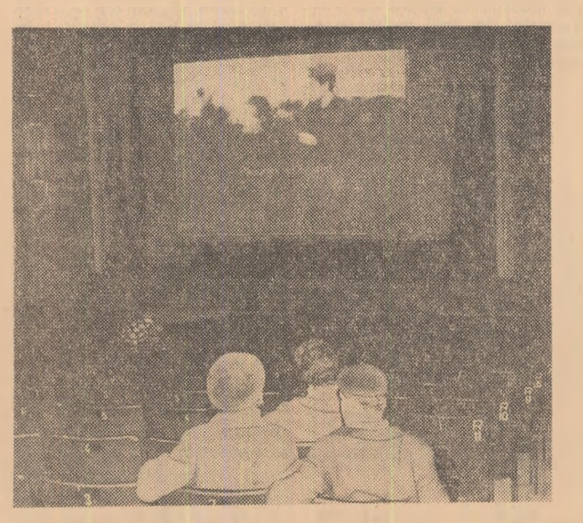

Unii tineri preferă cinematograful. Dar cînd preocuparea pentru aducerea unor filme noi, atrăgătoare, pentru popularizarea lor în rîndul tineretului lipsește, se întîmplă ca la Clubul Uzinelor „Republica" unde am găsit o sală plină... de scaune goale

CÎTEVA PROPUNERI...

Capitolul de concluzii al acestui raid îl vom începe, cum e și normal, cu observația că pentru îmbunătățirea activității cultural-educative, pentru crearea unor posibilități care să răspundă dorinței de distracție a tinerilor, o condiție esențială este ca activiștii organizației noastre să fie permanent în mijlocul membrilor organizației, iar timpul activității lor, să coincidă firesc cu orele libere ale tinerilor. În acest scop, prima măsură importantă care se impune a fi luată este să facem în așa fel ca activiștii noștri să se obișnuiască a-și petrece ei înșiși sîmbăta, duminica în colectivele de tineri, să vină acolo cu familiile lor, cu prietenii. În acest fel dorințele, satisfacțiile și insatisfacțiile acestora vor deveni, firesc, și dorințele lor, vor găsi și vor lua măsurile cele mai bune pentru organizarea distracției. E limpede că nu le va conveni nici lor să fie întîmpinați cu ușile cluburilor zăvorîte, sau să colinde un raion întreg, pentru a găsi un loc unde să danseze. Este clar totodată că organizațiile U.T.C. trebuie să înceapă a îndeplini hotărîrile celui de-al VIII-lea Congres al U.T.C. de a acorda o mai mare atenție organizării timpului liber al tinerilor prin a iniția cu regularitate la sfîrșitul fiecărei săptămîni, manifestări cultural-distractive care să cuprindă un număr cît mai mare de tineri. Dar atenție! A face rabat calității în sfera acestor preocupări înseamnă a aduce un prost serviciu muncii de educație a tineretului, a distruge uneori chiar poziții cucerite prin alte activități.

La fiecare loc de muncă există numeroase posibilități pentru organizarea pe baze temeinice a serilor distractive, reuniunilor tovărășești etc., care să corespundă gustului și dorințelor tuturor tinerilor și în același timp să-i cîștige pe mai departe în sfera frumosului. Nu vom insista asupra acestor posibilități. În ceea ce privește casele de cultură ale tineretului ele trebuie să-și revizuiască activitatea, îmbunătățind conținutul programelor ce le oferă, devenind cu adevărat un loc plăcut de întîlnire, de cunoaștere și recreere al tinerilor.

GALINA BĂDULESCU
NICOLAE ARSENIE
ION TRONAC
ION MARCOVICI
VICTOR CONSTANTINESCU

Fotografii: O. PLECAN și N STELORIAN

Lotul de juniori care va reprezenta țara noastră la campionatul mondial de tineret la spadă și sabie de la Viena

„Avem de apărat un prestigiu..."

Vineri vor începe, în capitala Austriei, întrecerile Campionatelor mondiale de scrimă pentru tineret. Recomandați de numeroase medalii obținute la această competiție, printre care trei de aur, (Leningrad, Gand și Rotterdam), tinerii noștri scrimeri sînt și acum în... actualitate. În principal, prin ECATERINA IENCIC, campioana ultimei confruntări a „speranțelor" lumii. Tocmai de aceea, am găsit interesantă o discuție cu tînăra floretistă, acum, înaintea plecării la Viena...

— Anul acesta, Viena reprezintă primul... examen oficial al scrimerilor noștri. Există motive să-l întîmpinăm cu optimism?

— *De fapt, de fiecare dată, Campionatele mondiale pentru tineret constituie primul „asalt" în scrima de performanță. Și, desigur, întrecerile din capitala Austriei nu vor face excepție... La partea a doua a întrebării, răspunsul nu poate fi decît acesta : sîntem optimiști. Pregătirea lotului s-a realizat în condiții corespunzătoare. Paralel, toți cei care vor face deplasarea la Viena au susținut și o serie de concursuri de verificare, în lunile februarie și martie.*

— A propo de șanse : care sînt pronosticurile dv ?

— *Mai întîi, o precizare : în scrimă, spre deosebire de alte sporturi, pronosticurile au un foarte mare coeficient de probabilitate. De aceea vă prevăn : notați-le ca atare... La floretă băieți Mihai Țiu, cel mai experimentat dintre reprezentanții noștri, ar putea să repete, cel puțin, performanța de anul trecut și să termine concursul în finala de 8. Dintre fete, cred că* Ileana Drîmbă *pleacă mare favorită. Nu uitați că ea a trecut de două ori pe lîngă medalia de aur. În plus, ea nu mai are decît o singură ocazie, acum, de a concura la o asemenea întrecere. De anul viitor intră în categoria senioarelor... La spadă, probă în puternică afirmare la noi, de asemenea, este posibil ca un concurent român, fie* Ion Sepeșiu, *fie* Anton Pongrat, *să intre în finală.*

— O recentă emisiune sportivă a radiodifuziunii franceze vă amintea printre pretendentele la titlu...

— *Este, firește, o obligație, ca una ce am cîștigat anul trecut, la Rotterdam, medalia de aur. Mă voi strădui, desigur, să-mi apăr cu toată ardoarea titlul sau, în cazul cel mai... rău, să-l transmit uneia din floretistele țării noastre, fie* Ileana Drîmbă, *care deține o formă bună, fie* Marina Stanca, *de asemenea o trăgătoare cu mari calități. De altfel, Marina a terminat anul trecut concursul pe locul 5, după* Palm *și* Herbster *și înaintea* Kondratievei *și* Novikovei, *floretiste care ne vor crea, fără îndoială, și acum, multe probleme. În orice caz, la Viena avem de apărat nu numai un titlu mondial, ci însuși prestigiul scrimei românești. Și, vă rog să rețineți, ne vom strădui să fim la înălțime !*

T. SABIN

● *În turneul internațional de tenis de la Monte Carlo, jucătorul român Ion Țiriac a repurtat cea de a treia victorie, învingînd în optimile de finală cu 6—4, 6—1 pe francezul Patrice Beust. Alte rezultate din „optimi" : Gulyás (Ungaria) — Belkin (S.U.A.) 4—6, 6—0, 7—5; Pietrangeli (Italia) — Pokorny (Austria) 6—2, 6—1 ; Fletcher (Australia) — Contet (Franța) 1—6, 6—4, 6—4; Riessen (S.U.A.) — Mills (Anglia) 6—4, 6—2.*

Sport

VICTORIE CLARĂ, DE PRESTIGIU

București — Budapesta 2-1 (1-1)

Cei aproape 50 000 de spectatori prezenți ieri în tribunele Stadionului „23 August", manifestîndu-și bucuria pentru victoria obținută de fotbalul românesc au aprins torțe de entuziasm. Deci 2—1 pentru echipa Bucureștiului într-un meci amical susținut în compania selecționatei Budapestei (de fapt, echipele reprezentative ale celor două țări, ceea ce sporește și mai mult valoarea acestui rezultat). Am învins puternica selecționată maghiară, în care, cu excepția lui Albert accidentat, au evoluat marile stele ale fotbalului ungar aflat, în ultima vreme, într-o vertiginoasă ascensiune, amintind „trupa de aur" a Ungariei care a fost imbatabilă deținînd supremația în fotbalul european. Victoria este obținută de fotbaliștii noștri în urma unui joc care nu lasă nimănui nici cea mai mică posibilitate să pună la îndoială meritul învingătorilor. Este semnificativă în acest sens declarația făcută de antrenorul echipei maghiare, Lajos Baroti, în pauza meciului : „Din păcate astăzi veți cîștiga. Echipa voastră joacă foarte bine". Într-adevăr jucătorii noștri au prestat un joc colectiv, tehnic, modern, bine orientat tactic, superior în ansamblu jocului prestat de oaspeți, a căror echipă, să nu uităm, a fost de două ori vicecampioană mondială și de fiecare dată în finala marii competiții. Evoluția fotbaliștilor noștri le-ar fi dat dreptul să cîștige la un scor și mai concludent. Să ne gîndim numai la faptul că după deschiderea scorului în minutul 3 de către Pîrcălab printr-un șut expediat la firul ierbii, echipa noastră a mai avut în decurs de un sfert de oră, 3—4 mari ocazii foarte clare de gol ratate de Dridea, Badea, S. Avram, Pîrcălab. Dar situații favorabile de a înscrie jucătorii români au mai avut, de-a lungul partidei, numeroase, culminînd cu aceea din minutul 60 cînd, în urma unui fault în careu comis de Matrai asupra lui Pîrcălab, arbitrul acordă penalti și Dridea spre stupefacția tuturor ratează copilărește trăgînd încet în brațele portarului. Și aceasta la situația de 1—1. (În min. 20 Farkas a egalat). Superioritatea echipei noastre se reflectă și prin raportul de cornere : 15—5 în favoarea echipei noastre. Această dominare teritorială nu putea să nu încline, pînă la urmă, balanța în favoarea noastră. În minutul 84 Pîrcălab, parcă vrînd să-și dovedească înalta clasă, driblează cîțiva adversari și de pe linia de fund trimite la semiînălțime, la un metru în fața porții, cînd portarul Gelei era căzut undeva în afară și lui Dan nu-i rămîne decît să împingă balonul în plasă. Este o victorie prețioasă de prestigiu. De timp îndelungat tentativa primei noastre reprezentative de a învinge echipa ungară n-a reușit. Și iată că, ieri, am avut prilejul să ne bucurăm de acest rezultat care, adăugat celor dobîndite în confruntările cu Portugalia și Cehoslovacia, ne dă dreptul să afirmăm că fotbalul românesc este într-un evident progres, ocupînd, la ora actuală, un loc prestigios în ierarhia europeană.

Ca nivel spectacular jocul a fost frumos, viu disputat, cu numeroase faze palpitante care electrizau tribunele, un joc cursiv, bărbătesc, dar într-o manieră de deplină sportivitate la care a contribuit și arbitrajul bun prestat de brigada arbitrilor italieni. Jucătorii maghiari nu și-au dezmințit clasa continentală. Aspirațiile lor la o figură mare în finala campionatului mondial sînt întemeiate. Echipa este omogenă practică un joc tehnic, în mare viteză, unii dintre jucători — Varga, Farkas, Tichy, Fenyvessi, Bene — sînt posesorii unei remarcabile virtuozități.

Care au fost armele cu care jucătorii noștri i-au pus, pe acești „maeștri", în inferioritate, facilitîndu-și victoria ? Avînd un moral ridicat, nelăsîndu-se impresionați de cartea de vizită a adversarilor, ei au intrat pe teren netimorați, hotărîți să cîștige, aruncîndu-și în luptă toată energia și întregul lor arsenal de cunoștințe tehnico-tactice. Pe tot parcursul partidei toți au dat dovadă de o bună condiție fizică, de o exemplară putere de luptă de o dăruire totală pentru victorie. Apărarea, compartimentul cel mai bun (excelent C. Dan, ca și Hălmăgeanu) a fost energică și promptă : ea și-a însușit acea trăsătură a jocului modern — mobilitatea, care a permis fundașilor noștri să ajungă să tragă la poartă și în cazul lui C. Dan să și marcheze. Linia de mijloc (din ce în ce mai bun D. Popescu) a fost la înălțime, iar înaintarea, prin driblingul strălucit, prin demarajele spectaculoase ale lui Pîrcălab, și ale celorlalți înaintași care au semănat panică în apărarea adversă, au creat faze de mare emoție.

Pentru modul cum au luptat, pentru maniera în care au cucerit această prestigioasă victorie, pentru ceea ce au demonstrat că știu, jucătorii noștri merită felicitări din toată inima și urări pentru succese și mai mari.

VASILE CĂBULEA

La handbal

Steaua — Medvesciak (Zagreb)

14-13 (8-8)

Perspectiva unei interesante confruntări hadbalistice dintre Medvesciak Zagreb și Steaua, a atras ieri seară un numeros public în marea sală a Pavilionului Expoziției Economiei Naționale. Partida s-a încheiat cu victoria la limită 14—13 (8—8) a echipei noastre în urma unui joc cu unele carențe. Ne referim la faptul că o parte din combinații — ținînd de tactica colectivă în atac — au fost tributare vitezei în fazele de finalizare. Oaspeții, pe linia bunei impresii create în meciul precedent cu Universitatea, au desfășurat un joc agresiv în apărare, cu contraatacuri inspirate. Ne-au plăcut : internationalul Uremovici (4 goluri) și Selec (3) din echipa iugoslavă, iar de la Steaua, Iacob (6 goluri) și Rotaru (3). Arbitrajul lui P. Tircu ni s-a părut mai puțin exigent.

VIOREL RABA

Sesiunea generală a Academiei Republicii Socialiste România

Miercuri dimineața au început în Capitală lucrările sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România.

La lucrări au luat parte tovarășii Alexandru Bîrlădeanu, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu secretar al C.C. al P.C.R., Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Consiliului național al cercetării științifice, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Voinea Marinescu, ministrul sănătății și prevederilor sociale și alți conducători de instituții centrale.

La sesiune participă ca invitați cercetători ai institutelor Academiei și ai unor institute departamentale, cadre didactice din învățămîntul superior, alți oameni de știință și cultură.

Sesiunea a fost deschisă de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei.

La primul punct al ordinei de zi, acad. Dumitru Dumitrescu, prim secretar al Academiei, a prezentat darea de seamă asupra activității Academiei pe anul 1965. În continuare, acad. Ilie Murgulescu a expus proiectul planului de activitate al Academiei pe anul 1966.

Au început apoi dezbaterile asupra dării de seamă și proiectului de plan.

Pe ordinea de zi a sesiunii mai sînt înscrise : modificarea Statutului Academiei, alegerea organelor de conducere ale Academiei și decernarea premiilor Academiei pe anul 1964.

Lucrările continuă.

(Agerpres)

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Japonia

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Datcu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Japonia, în locul tovarășului Ion Obradovici, care a primit o altă însărcinare.

(Agerpres)

În sprijinul cetățenilor care vor să construiască

Pentru a veni în sprijinul cetățenilor care doresc să-și execute din fonduri proprii construcții de locuințe, adăugiri de noi apartamente sau modificări, spații pentru garaje etc, Sfatul popular al orașului București a elaborat o decizie prin care se înființează un sector de proiectare pe lîngă Trustul de reparații în construcții și construcții București. Acesta execută pentru populație proiectele solicitate.

De curînd, C.S.C.A.S. a fixat tarifele pentru plata proiectelor. S-au stabilit următoarele prețuri : pentru clădiri de locuit — 6,50 lei m.p., suprafață măsurată pe contur exterior ; adaptări de proiecte tip — 1,50 lei m.p., suprafață construită : reparații, amenajări, adăugiri, transformări — 3 la sută din valoarea de deviz.

Pentru lucrările de reparații, devizele vor fi întocmite în continuare de către întreprinderile constructoare, iar costul lor va putea fi achitat și în rate lunare — maximum 18 rate. Valoarea unei rate a fost stabilită în funcție de salariu : minimum 75 de lei la un salariu de pînă la 1 000 lei și minimum 100 de lei la un salariu de peste 1 000 lei. La încheierea contractului pentru aceste lucrări se va depune un avans de 15—30 la sută din valoarea lor, în numerar sau în materiale.

(Agerpres)

La lecția de microscopie, în laborator elevii Doina Triiu și Iuliu Tirinescu din clasa a X-a a Liceului nr. 2 din Hunedoara

Foto : N. STELORIAN

MINISTERUL FORȚELOR ARMATE ale REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA organizează în cinstea zilei de 25 Octombrie, Ziua Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, un

CONCURS de cîntece cu tematică ostășească

La concurs pot participa membrii uniunilor de creație, precum și amatori.

Lucrările vor oglindi înaltul patriotism al militarilor armatei noastre, dragostea lor fierbinte față de Partidul Comunist Român și Guvernul Republicii Socialiste România, față de poporul nostru ; hotărîrea și fermitatea cu care militarii se instruiesc pentru apărarea independenței și suveranității patriei noastre socialiste; dragostea lor față de drapelul de luptă al unității și de arma la care se instruiesc ; respectarea legămîntului față de popor făcut prin jurămîntul militar ; calitățile morale și de luptă manifestate la instrucție, în cazarmă și în afara ei ; prietenia și tovărășia de arme dintre militarii armatei noastre și militarii celorlalte armate ale țărilor socialiste.

Pentru cîntecele prezentate (cîntece specifice diferitelor genuri de arme, care să poată fi interpretate în marș, precum și piese de muzică ușoară) se vor acorda următoarele premii :

a) Muzică :

— premiul I . . . . . 2 500 lei
— 2 premii II a cîte . . . . . 2 000 lei
— 3 premii III a cîte . . . . . 1 500 lei
5 mențiuni

b) Versuri (la cîntecele premiate) :

— premiul I . . . . . 700 lei
— 2 premii II a cîte . . . . . 500 lei
— 3 premii III a cîte . . . . . 300 lei
5 mențiuni

Cîntecele vor fi trimise pe adresa redacției — revista „Viața militară", București, strada Cobălcescu nr. 28, raionul 16 Februarie, pînă la data de 15 septembrie 1966, cu mențiunea „Pentru concursul de cîntece cu tematică ostășească".

Fiecare lucrare va purta pe prima pagină cîte un motto pentru a fi identificată și va fi însoțită de un plic închis, în care se vor afla numele, prenumele și adresa autorului. Pe plic va fi trecut motto-ul lucrării.

Selectarea lucrărilor se va face de către un juriu format din compozitori, critici literari și muzicali.

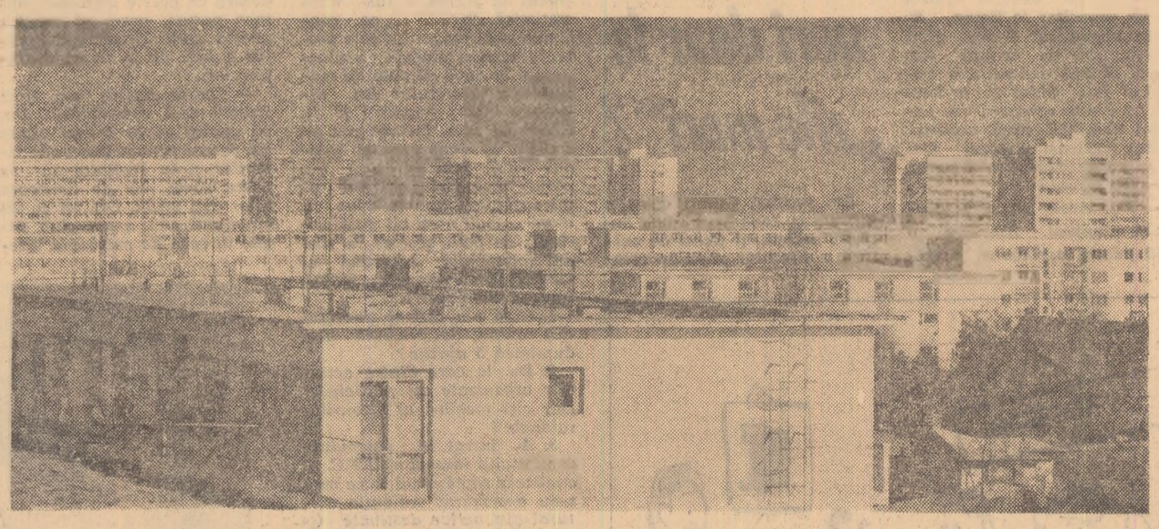

Construcții noi de locuințe în cartierul Balta Albă din Capitală

Foto : AGERPRES

Apartamente predate ritmic... cu întîrziere

(Urmare din pag. I)

— După cîte ni se spune, fluctuația mare a oamenilor de pe șantiere, lipsa de utilaje, lipsa de sprijin din partea trustului. Eu cred însă că principalul neajuns aici este organizarea slabă a lucrărilor, calitatea necorespunzătoare a acestora, din care cauză se pierde timp prețios pentru remedieri.

...Am ajuns și la sediul Grupului nr. 5. În timp ce căutam cabinetul tovarășului director, dintr-un birou aflat spre capătul culuarului a ieșit — însoțit de vociferările normatorului-șef Gheorghe Rădulescu — un tînăr. Avea în mînă fișa de lichidare. Se numește Nicolae Ambruș. Este zidar categoria a IV-a și de la absolvirea școlii profesionale — de 7 ani — lucrează la acest grup de șantiere. Tînărul ne-a mărturisit că vrea să plece de pe șantier.

— De ce vrei să părăsești colectivul în care ai lucrat atîția ani ?

— Fiindcă din cauza organizării slabe a șantierului cîștigăm puțin. La Halinga — lîngă Tr. Severin — unde am avut de executat un bloc de locuințe, un internat la sediul Gostat și o cantină, lucrările s-au desfășurat în ritmul melcului.

— Capacitatea de muncă a oamenilor existenți pe șantiere nu este folosită rațional — ne spune tovarășa **Ana Niță**, diriginta de șantier. **La blocurile B 1 și B 2 din cartierul Kiseleff, de pildă, muncitorii au stat zile în șir pentru că nu au avut cărămidă eficientă de 29 cm. Cînd a venit cărămida n-au mai avut automacarale la dispoziție pentru a încărca fișiile pentru planșee, din depozit. E firesc ca în asemenea situații oamenii să ceară repartizarea la alte locuri de muncă sau să plece la alte întreprinderi de construcții din oraș.**

Ni s-a mai relatat un fapt, din care se desprinde cu totul altă semnificație decît aceea înțeleasă de conducerea grupului. O brigadă de zidari, formată din circa 25 de oameni — majoritatea tineri — lucra foarte bine. Dar zidarii erau indisciplinați, mai ales în zilele care urmau salariilor. Conducerea grupului le-a tolerat acestor muncitori să vină „cu chef" pe șantier și să lucreze în asemenea stare. Cînd, pe bună dreptate, organele comitetului orășenesc de partid au atras atenția asupra acestei nereguli, tovarășii din conducere au găsit că cel mai bine ar fi să desfacă contractele de muncă la întreaga brigadă. A procedat just ? Nu. Lipsa a 25 de zidari buni se cunoaște. Nu era oare mai nimerit ca, în loc să se alerge după alți oameni, să fie depusă o activitate mai stăruitoare de educare a celor pe care-i aveau ? După cum ne spune tovarășul Valentin Bîrzan, secretarul organizației de partid a grupului, chiar și organizația U.T.C. reacționează greoi la sugestiile primite din partea comuniștilor de a iniția unele acțiuni prin care să-i „sudeze" pe tineri, să-i îndrume spre cursul de calificare — principala cale de permanentizare a tinerilor pe șantierele de construcții, să se intereseze permanent de felul cum muncesc și trăiesc tinerii, să contribuie la organizarea mai bună a timpului liber al acestora, să-i ajute în rezolvarea diferitelor probleme.

Nu-i mai puțin adevărat că nici conducerea Grupului nr. 5 nu creează condiții ca organizația U.T.C. să-i fie un colaborator de nădejde în rezolvarea sarcinilor de producție. Normal ar fi ca secretarul comitetului U.T.C. să aibă posibilitatea de a fi la curent cu toate problemele întreprinderii, ca astfel să poată pune în discuția comitetului U.T.C. măsurile care să ducă la sporirea contribuției tinerilor la îndeplinirea planului. Or, în prezent, tovarășul Ion Vasile, secretarul comitetului U.T.C., nu poate participa cu regularitate la ședințele în care se analizează stadiul lucrărilor, măsurile ce se impun a fi luate pentru îmbunătățirea activității pe șantiere.

Iată cum se înlănțuiesc „micile deficiențe" care, în final, creează adevăratele cauze ale celei mai discutate probleme de pe șantierele de locuințe severinene — fluctuația oamenilor. Ce urmări poate avea schimbarea muncitorilor de la un loc la altul, dezmembrarea echipelor, faptul că la o lucrare mai mare se perindă cîteva serii de muncitori ? Să redăm cîteva aspecte de pe șantierul Kiseleff. Aici tocmai începuse glisarea celui de-al doilea bloc-turn — C 2. Constructorii lucrau deja la primul etaj. Dar pînă la această cotă aspectul construcției nu dovedea nici atenție, nici îndemînarea impusă de construcția unui bloc glisat : betoane segregate, armături aparente — dezgolite de beton — colțuri rupte și... cîțiva constructori care, în loc să se afle pe cofraj, umpleau cu mistria golurile rămase în beton, pentru a ascunde calitatea îndoielnică a lucrării. Alături, la blocurile din cărămidă cu 4 etaje — B1, A1 și A2 — se puteau vedea ușor rosturi verticale neumplute cu mortar, centuri de beton ieșite cu 2—3 cm în afara zidului.

Ascultăm și părerea tovarășului **Petre Pavelescu**, diriginte coordonator din partea Sfatului popular regional.

— Șantierele acestui grup nu sînt suficient de organizate pentru a ataca un front de lucru atît de larg cum este cel planificat pe anul în curs. De multe ori buncărele au stat pline cu beton pentru că nu au fost autobasculante suficiente.

Cîte neajunsuri pot provoca toate aceste deficiențe de organizare se poate vedea și la primul bloc glisat, C 1, cu 132 de garsoniere. El a fost gata „la roșu" în luna octombrie. Datorită lipsei de experiență a oamenilor, a lipsei de asistență tehnică permanentă și mai ales competentă, structura betonului a ieșit „cavernoasă" — cum spun constructorii — necesită remedieri care nu mai pot fi făcute cu mistria și cu drișca. A fost solicitat de la trust un aparat de torcretat. În lipsa lui, lucrarea a fost abandonată urmînd să fie reluată o dată cu sosirea aparatului. Rezultatul : **garsonierele care puteau fi predate acum beneficiarului nu vor primi locatari decît prin... septembrie.** Deci după un an de la începerea lucrării.

Constructorii din Tr. Severin arată cu degetul spre trust. Ne-am reîntors la Craiova, unde am constatat că, la rîndul lor, tovarășii din conducerea trustului îi arată cu degetul pe cei din Tr. Severin.

Cui folosesc astfel de relații ?

— În orice caz nouă ne dăunează — ne declară directorul tehnic al Grupului de șantiere hidroenergetice „Porțile de Fier", tovarășul inginer Ștefan Fințescu. În toamnă va începe betonarea ecluzei. Apoi vom trece la baraj, iar oamenii — fierari-betoniști, betoniști, dulgheri, mecanici pentru utilaje — vor sta aici aproape 6 ani. Cei mai mulți vor veni cu familiile. Lichidarea restanțelor și predarea la termen a apartamentelor planificate ne sînt necesare ca aerul.

Ce concluzie se desprinde ? Că Trustul regional de construcții Oltenia trebuie să acorde șantierelor de locuințe din Tr. Severin sprijinul practic pe măsura importanței pe care, teoretic, le-o acordă. Grupurile de meseriași trimise în ajutorul constructorilor severineni trebuie însoțite și de cadre de specialitate capabile să asigure organizarea corespunzătoare a loturilor respective și prin aceasta să ofere un model pentru toți constructorii de aici.

O trăsătură a cercetătorului: îndrăzneala

(Urmare din pag. I)

prezent ne-a dovedit că modul de organizare este întotdeauna hotărîtor în obținerea unor rezultate frumoase De aceea, ne vom strădui ca pînă la începutul lunii mai a.c. să asigurăm cadrul organizatoric pentru activitatea științifică studențească pe care o vom desfășura în anul universitar 1966—1967. Pe lîngă fiecare catedră de specialitate va funcționa cîte un cerc. Cît privește tematica — aceasta va fi stabilită înainte de plecarea în practică a studenților din anii II, III și IV. Astfel, studenții-cercetători vor avea posibilitatea să se documenteze în întreprinderile unde **vor fi repartizați la practică.**

● Conf. dr. O. PARPALĂ — secția „Planificarea economiei naționale, economia industriei socialiste, economia agriculturii socialiste" :

— În viitor vor trebui abordate mai multe teme care să ceară contribuția personală a studenților — prin aplicarea cunoștințelor acumulate la cursuri, promovarea cu curaj a metodelor matematice în investigația economică. (Actuala sesiune a cercurilor științifice a dovedit că cele mai bune lucrări au fost tocmai acelea care au folosit ca metodă de investigație calculul matematic).

● Prof. dr. N. N. CONSTANTINESCU — secția „Economie politică" :

— În îndrumarea activității de cercetare științifică studențească, se impune să fie atrase cît mai multe cadre didactice cu experiență. În fiecare cerc profesorul sau conferențiarul care se ocupă cu coordonarea activității este necesar să fie ajutat de mai multe cadre didactice ; un cadru didactic va trebui să conducă munca de cercetare a 2—3 studenți. Totodată vor fi necesare mai multe deplasări în unitățile industriale, agrare sau comerciale ; tot mai multe teme vor trebui să aibă aplicație în practică.

● VALENTIN URUIOC — student în anul V al Facultății de comerț :

— Este foarte util să se continue tendința actuală de a se pune accent — în munca de cercetare — pe latura experimentală. De asemenea, va trebui intensificată activitatea de creație originală ; deocamdată se manifestă o nejustificată timiditate. Tovarășilor profesori le revine rolul principal în stimularea spiritului de îndrăzneală al studenților-cercetători.

● SICA PLOPEȘANU — studentă în anul III al Facultății de economie generală :

— Studenții din cercurile științifice trebuie să dea dovadă de mai multă personalitate în rezolvarea temelor. În puține lucrări prezentate în actuala sesiune s-a făcut simțită nota personală a autorului. Și încă ceva : unele cercuri rezolvă probleme specifice din activitatea unor întreprinderi ; ar fi bine ca ședințele acestor cercuri să se desfășoare în cadrul întreprinderilor respective în prezența specialiștilor.

Ne-am adresat și tovarășului asistent GHEORGHE DULGHERU — președintele Consiliului U.A.S. din institut. Iată ce ne-a spus :

— Sarcina noastră constă în antrenarea studenților — celor mai buni și mai talentați — în activitatea de cercetare științifică. Preconizăm să organizăm pe lîngă fiecare catedră un colectiv alcătuit din activiști ai asociației studenților care să sprijine cadrele didactice în : 1. Antrenarea în conducerea cercurilor științifice a unor studenți foarte bine pregătiți profesional, buni organizatori și pasionați pentru această muncă; 2. Selecționarea studenților și mobilizarea lor la activitatea științifică ; 3. Organizarea schimburilor de experiență între conducerile studențești ale cercurilor.

În viitor vom căuta să antrenăm la dezbaterea unor teme de o importanță deosebită și studenți care nu sînt membri ai cercurilor. Un început îl avem ; în semestrul acesta am organizat — în cadrul cercului de analiza activității economice a întreprinderilor — o întîlnire a studenților din anii IV și V cu redactori ai revistei „Viața economică".

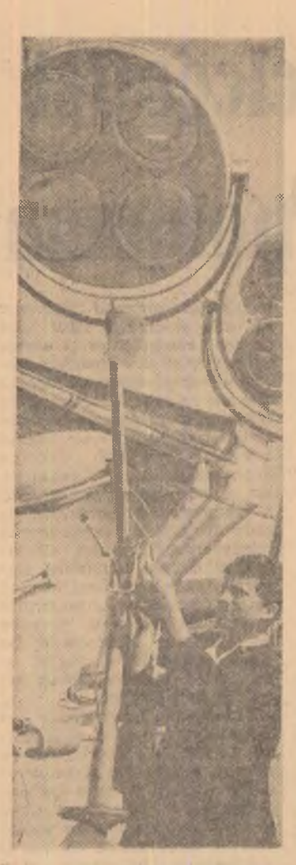

La Întreprinderea Tehnica medicală din Capitală se fac ultimele retușări lămpilor pentru sălile de operație înainte de expediere

Foto: AGERPRES

Mai mult în fiecare zi

(Urmare din pag. I)

de hectare planificate a fi însămînțate cu porumb, se pregătiseră doar 300, inginerul Cornel Neacșu era foarte calm și prefera să dea toată vina pe vremea rea. Lipsa de operativitate se manifestă printr-o mare diferență în stadiul lucrărilor între cooperativele agricole din acest raion care au condiții foarte asemănătoare. Să comparăm viteza de lucru a cîtorva, în ultimele 3 zile, cînd în tot raionul a fost timpul foarte bun pentru semănat. La cooperativa din Petrești s-a însămînțat toată floarea-soarelui, pe 100 hectare și 13 hectare plante furajere. La Mogoșani s-au însămînțat 100 hectare, iar la Slobozia 34 hectare, la Ștefan cel Mare nimic (deși au suprafețe mari de însămînțat cu culturi din prima epocă), la Fierbinți 6 hectare, la Șelaru 23 hectare. Cifrele sînt concludente și impun măsuri. Oricît s-ar da vina pe vremea schimbătoare în raionul Găești nu toate cooperativele au pornit în această campanie cu același pas.

Ca și în alți ani, găsim în raion același calm și optimism care de obicei dispare spre sfîrșitul campaniei. Sîntem la început, este adevărat, dar aceasta nu înseamnă că nu trebuie să nu ne grăbim. Ni s-a părut foarte valoroasă și bună de însușit pentru toți părerea tovarășului președinte al cooperativei din Petrești: „Un avans de cîteva zile la începutul campaniei, previne neajunsurile pe care le provoacă 30 de zile întîrziate". În majoritatea cooperativelor de producție, prin care am trecut, Ulieși, Vișina, Petrești, am observat că tineretul, organizațiile U.T.C. contribuie cu multă promptitudine la lucrările din această campanie. În adunările generale se discută despre sarcinile din această perioadă, tinerii participă îndeosebi la întreținerea culturilor de toamnă, la lucrările de scurgerea apei de pe terenurile care băltesc, la cărătul și împrăștiatul îngrășămintelor chimice, la lucrări de irigare etc. Însă nu în toate comunele tinerii aduc aceeași contribuție. Este necesar ca la instruirile sau la ziua secretarilor, comitetul raional să generalizeze experiența bună a organizațiilor U.T.C. fruntașe. Activiștii comitetului raional să urmărească îndeaproape îndeplinirea hotărîrilor luate în adunările generale, la fiecare organizație în parte.

STAFETA MESERIEI PE MÎINI BUNE

Prin spectrul unei prisme de diamant

Ancheta noastră la Școala profesională din Medgidia

Una din principalele sarcini ale școlii profesionale — în afară de aceea de a răspunde înaintelor exigențe ale tehnicii și producției printr-o bună pregătire profesională a elevilor — este educația comunistă a acestora, cultivarea dragostei și pasiunii lor față de muncă. Firește, obiectivele sînt paralele, iar scopul final, pregătirea viitoarelor cadre de muncitori, cu un înalt nivel profesional, cu cunoștințe multilaterale, conștienți de sarcinile pe care le au de îndeplinit și pe care să le realizeze cu pasiune și dăruire. Ambele trăsături ale viitorilor muncitori se reflectă, în școală, în notele pe care le obțin la lecțiile teoretice și în interesul pe care-l depun la orele de practică.

Am fost de curînd la Școala profesională din Medgidia. Cum se reflectă atitudinea elevilor acestei școli față de învățătură și orele de practică în prezent?

Situația actuală pe școală nu mulțumește pe nimeni. O statistică făcută recent la clasele anului II e edificatoare. La anul II—I, de pildă, procentul notelor sub 5 e aproape de 10 la sută, în schimb la II-C și II-A ajunge la 30 la sută. Diferența nu provine din faptul că într-o clasă sau alta ar fi elevi mai capabili sau mai puțin capabil pentru că însuși examenul de admitere a dovedit că toți elevii sînt buni, iar profesorii sînt aceiași pentru toate clasele.

O altă statistică cu privire la orele de practică pe care le efectuează în uzină cei 520 de elevi, arată că în noiembrie au lipsit din producție 54 de elevi, în decembrie 25, iar în ianuarie 38, totalizînd între 50 și 150 de ore pe lună.

În fața unei asemenea situații ești îndreptățit să pui întrebări și să cauți răspunsuri. De ce sînt atîtea note slabe? De ce sînt atîtea absențe?

„Problema creării unei atitudini înaintate față de muncă, a stimulării pasiunii tinerilor pentru meseria aleasă cere o dăruire totală și o activitate intensă și permanentă din partea tuturor factorilor care contribuie la instruirea și educația viitorilor muncitori — **ne spune tov. MEMET MAIER, directorul școlii.** Or, tocmai aici mi se pare că sălășuiesc lipsurile noastre. Avem profesori buni, capabili să facă această muncă, dar majoritatea dintre ei sînt și ingineri sau maiștri în uzină. De obicei aceștia predau lecțiile respective, se achită de aceste sarcini profesionale pentru care sînt plătiți, dar după ce a sunat clopoțelul nu-i mai interesează celelalte probleme ale școlii. Rezultatele cele mai slabe la învățătură sînt tocmai la clasele unde predau mulți profesori care lucrează în uzină și sînt și diriginți.

În privința orelor de practică în uzină necazurile sînt și mai mari. Am fost în vizită la alte școli profesionale din țară și am văzut că pentru toți elevii care fac practică uzina asigură maiștri care se ocupă direct în producție de instruirea lor, de pregătirea locului lor de muncă, le dă indicații, le împărtășesc experiența lor de muncă, „secretele" lor profesionale. În cazul nostru însă, uzina nu asigură maiștri decît pentru elevii din anul IV care trebuie să intre deja în producție. Ni se pare insuficient.

MIHAI GORA, profesor de mecanică și inginer în uzină, *caută o conciliere împărțind în mod obiectiv lipsurile celor care le aparțin.* „E adevărat, ne spune dînsul, că pentru anii II și III uzina nu asigură maiștri instructori. Dar școala e încadrată cu profesori de tehnologia meseriei pe care nu-i văd deloc prin uzină să se intereseze de activitatea elevilor. Apoi, în școală există indisciplină, unii elevi sînt recalcitranți, provoacă dezordine, nu numai în recreație dar și în timpul orelor, alții, deși au posibilități, verificate de noi, manifestă dezinteres față de învățătură sau practica în producție. Și, pentru că profesorii care lucrează în uzină n-au timp suficient să se ocupe și de latura educativă a procesului de pregătire a elevilor, se recurge imediat la notarea în catalog cu note proaste, a celor indisciplinați. Asta e și explicația unui număr mare de note proaste în catalog în prima parte a anului. În felul acesta am procedat și eu dar sînt convins că nu e bine. Cred că organizația U.T.C. din școală trebuie să se ocupe mai serios de problemele de educație ale elevilor și în primul rînd de educația prin muncă, de stimularea dragostei și pasiunii pentru activitatea productivă".

Tovarășul MOGDAȘ TĂNASE, locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. pe școală *pretinde însă că organizația U.T.C. din școală a inițiat mai multe acțiuni menite să ducă la formarea profilului viitorului muncitor și enumeră:* „S-au organizat întîlniri cu absolvenți ai școlii și cu maiștri și ingineri din uzină cu tema „Azi elev, mîine muncitor", urmate de discuții, s-au organizat două concursuri „Cine știe meserie" cu clasele de frezori III B și II E, și de lăcătuși II F și II G, urmînd ca acum să pregătim un altul, cu două clase de strungari. Aceste concursuri s-au ținut tocmai cu clasele cele mai slabe și în care au fost cuprinși toți elevii. S-a analizat, de asemenea, în adunările generale situația la învățătură și la practică a elevilor din fiecare clasă pe ani și pe școală".

Procesele verbale dovedesc că, într-adevăr, aceste acțiuni s-au ținut și, chiar dacă ele nu au fost suficiente, elevii recunosc că ele au fost bune, i-au ajutat. Activitatea organizației U.T.C. din școală ar trebui însă să-și îndrepte obiectivele în primul rînd spre formarea răspunderii personale a viitorilor muncitori, a autoexigenței și a opiniei sănătoase și intransigente a tuturor elevilor față de cei care nu învață, nu se pregătesc serios, comit acte de indisciplină. Acest lucru l-a scăpat din vedere, ea rezumîndu-se numai la unele acțiuni organizatorice.

Organizația U.T.C. poate să-și aducă o contribuție și mai mare în această privință, ocupîndu-se îndeaproape de fiecare tînăr în parte. Spunea tov. MAIER MEMET, directorul școlii, că activitatea în producție a viitorilor absolvenți nu oferă în general surprize. „Știm de pe acum că elevii buni, harnici și silitori, atît la orele de teorie cît și la cele de practică, se vor descurca bine și în producție". *Dar și în prezent sînt cîteva cazuri care bănuim că vor da de lucru tovarășilor în producție, după absolvire, dacă organizația U.T.C., într-o strînsă colaborare cu școala, cu cadrele didactice — nu se va ocupa în mod special de ele. Unul e Valeriu Lefter, din anul I-F, care provine dintr-o familie dezorganizată. Părinții și-au declinat orice răspundere față de educația și creșterea lui, rezumîndu-se să-i trimeată lunar pensia alimentară. Or, în condițiile în care școala îi asigură hrană, îmbrăcăminte, cărți și cămin, banii îi prisosesc. Și, fiind bani, care nu provin din munca lui, pe cît de ușor îi primește, pe atît de ușor tinde să-și organizeze viața. Nu e greu de bănuit că dacă organizația U.T.C. nu se va ocupa de educația lui pentru a-l convinge că munca cinstită și plină de pasiune e izvorul și împlinirea tuturor satisfacțiilor, el își va continua aceste trăsături de caracter negative. Un alt elev, Ion Grosu, din anul III D provine tot din familie dezorganizată, iar cazul lui e asemănător. Un an a rămas repetent, acum are din nou note proaste și multe absențe la practică. E indisciplinat, dezordonat. Atît în situațiile citate, dar și în altele, organizația U.T.C. trebuie să-și asume un rol important. Ce a făcut ea în cazul celor doi elevi și mai ales atunci cînd au comis abateri grave? Nimic. Nici măcar n-au fost discutați în organizațiile de clasă. Motivul? S-a așteptat ca mai întîi școala să ia unele măsuri. Or, organizația U.T.C. nu trebuie să aștepte ca școala să ajungă la măsura extremă — eliminarea elevilor. Trebuie să depună o muncă de educație susținută, permanentă, să creeze opinie în rîndul uteciștilor pentru ca aceștia să fie în măsură să rezolve și singuri cazurile de pasivitate față de învățătură și de producție, să le dezvolte dragostea și pasiunea pentru această prismă de diamant prin care ne place să privim activitatea noastră, a tuturor, — munca.*

GEORGE MIHĂESCU

Tinerețe, mîndră floare

MUZICA: Ion Cunțan — VERSURI: Mihai Negulescu

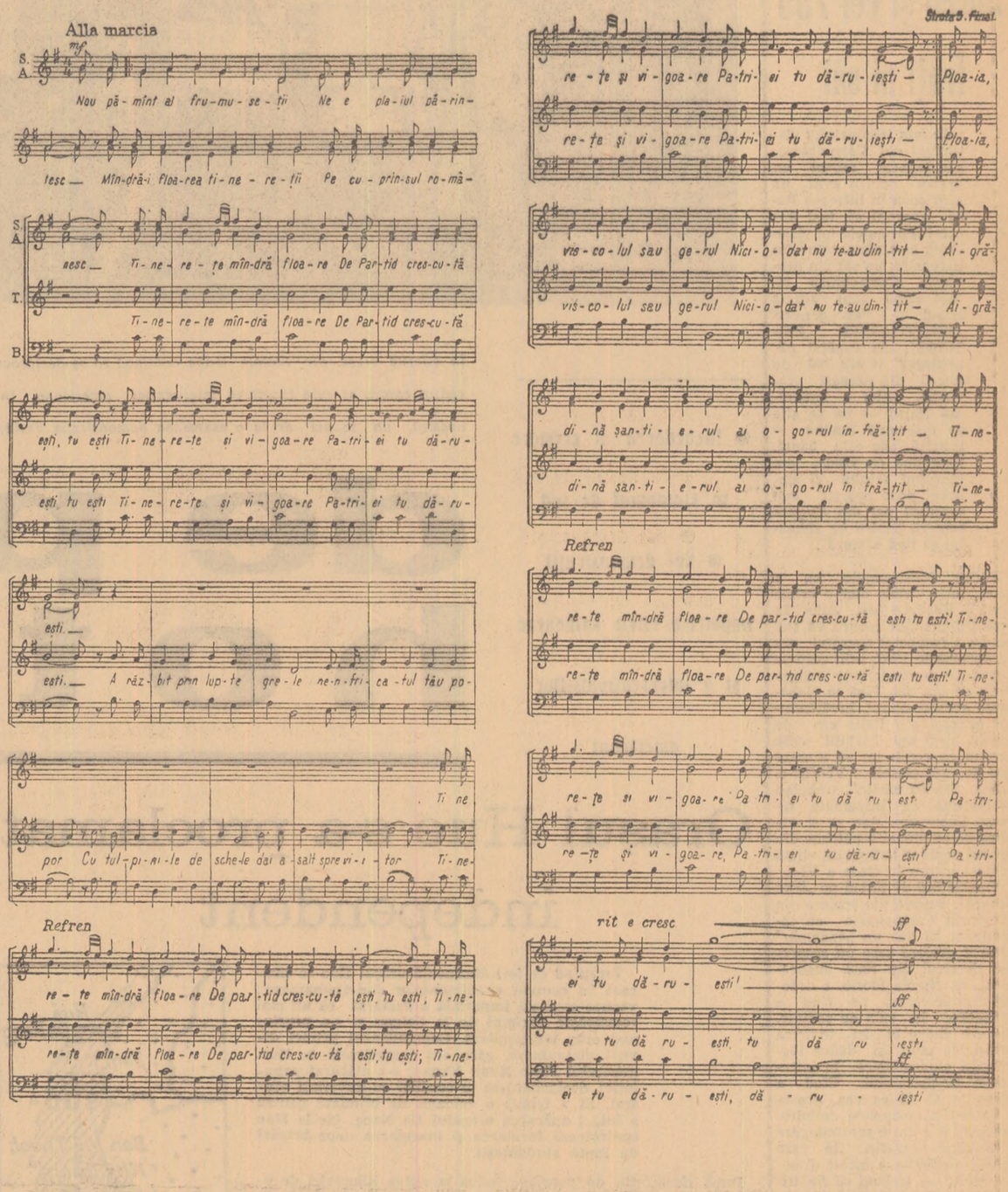

Nou pămînt al frumuseții
ne e plaiul părintesc.
Mîndră-i floarea tinereții
pe cuprinsul românesc.

Refren:

Tinerețe, mîndră floare,
de partid crescută ești;
Tinerețe și vigoare
Patriei tu dăruiești.

A răzbit prin lupte grele
ne-nfricatul tău popor.
Cu tulpinile de schele
dai asalt spre viitor.

Refren: Tinerețe...

Ploaia, viscolul sau gerul
niciodat' nu te-au clintit.
Ai grădină șantierul,
ai ogorul înfrățit.

Refren: Tinerețe...

De la strung, din amfiteatre
se ridică spre tării
Stol de aripi ne-nfricate,
ale scumpei Românii.

Refren: Tinerețe...

TELEVIZIUNE

JOI 7 APRILIE

19,00 Telejurnalul de seară. 19,15 Pentru cei mici: Calul Fury. 19.35 Școli și tradiții Liceul „N. Bălcescu" din Craiova. 20.00 Clubul tinereții. 21,00 Trei tablouri pe săptămînă, comentate de Ion Frunzetti. 21,15 Studioul mic. Ecranizarea nuvelei „Gloria Constantin" de Gala Galaction. 22.15 Antologia marilor interpreți: Yehudi Menuhin. 23,05 Telejurnalul de noapte. 23.15 Buletinul meteorologic. 23.20 Închiderea emisiunii.

CARNET CINEMATOGRAFIC

Politețea pe ecran

Filmul de anchetă, gen prin excelență publicistic, revendică un temperament dinamic de reporter și un ascuțit spirit de observație — calități pe care regizorul Mihai Iacob — autorul unor cunoscute filme artistice de lung metraj — dovedește că le posedă. Filmul său pune în discuție problema politeții, noțiune care nu este întotdeauna și pentru toată lumea la fel de clară. Unii o consideră în mod superficial un sistem de formule înghețate, bune pentru diverse ocazii: bună-ziua, mulțumesc, mi-a părut bine de cunoștință, mai poftiți pe la noi etc., în vreme ce politețea este de fapt un mod de a trăi respectîndu-i pe ceilalți.

Filmul are o anume gradare dramaturgică, el pornește de la grosolănia măruntă, de la nerespectarea derizorie a regulilor de conviețuire pentru ca să ajungă la încăierare și crimă. Sălbăticia, lipsa de grijă față de semeni, impertinența trebuie combătute cu energie încă în fazele lor cotidiene, pentru a nu ajunge atît de departe încît să intre în conflict cu legea. Varietatea de abateri de la bunul simț colecționate și expuse de cineast, este deosebit de bogată. Filmul surprinde îngrămădeala la urcarea în tren, cumpărători care intră nestînjeniți în magazin prin ușa rezervată ieșirii, gospodine ce scutură covoarele în capul trecătorilor, locatari cusurgii, funcționari care pun solicitanții pe drumuri și scandalagii de rînd. Cu toată bogăția de exemple atît de diverse, filmul nu ni s-a părut nici încărcat, nici lipsit de omogenitate. Pentru că cineastul are dreptate atunci cînd, unind într-o acoladă unică toate aceste specimene de abateri de la bunul simț, le explică printr-una și aceeași cauză: lipsa de grijă și de consideрație pentru semenul nostru.

Ceea ce este convingător în filmul lui Mihai Iacob este tocmai faptul că putem citi pe chipurile celor citați de aparatul de filmat, disprețul și nepăsarea pentru om. Cu ajutorul prețios al operatorului Paul Holban, Mihai Iacob a utilizat măiestrit posibilitățile manierei „cinematografului direct", adică a imaginii „furate" fără ca cel filmat să știe asta. El prinde în obiectiv figura încărcită a funcționarului de la un servici bucureștean al reglementării spațiului, obișnuit să pună lumea pe drumuri fără să-i pese de timpul și nervii solicitanților, el îl surprinde pe pietonul arțăgos care, refuzînd să fie filmat, acoperă pupila aparatului cu palma sau pe huliganul cu fața tumefiată de băutură care găsește o scuză în acel „am fost beat!".

Mihai Iacob a făcut mult pentru expresivitatea filmului său nu numai în această secvență a cazurilor și fizionomiilor celor mai elocvente, dar și în compoziția secvențelor, prin neașteptate asociații de idei și mișcări sugestive ale camerei de filmat. Cînd de exemplu, ne înfățișează un mic imobil în care familiile se ceartă, aparatul însuși își pierde parcă stabilitatea, sugerînd prin mișcările-i seismice, clocotul războiului interior, pentru ca abia apoi să se treacă la ancheta propriu zisă a faptelor. Trecerea falnică pe „roșu" a unui tînăr contravenient la regulile circulației, este asociată pe banda sonoră cu acordurile unui marș triumfal iar imaginea inocentă a unei gospodine care — harnică — scutură covoarele pe balcon, este continuată de un panoramic care ne dezvăluie, la parter, victima: un trecător. Comentariul caustic și oportun amplifică și el caracterul educativ al filmului.

T. CARANFIL

Lumina verde

Cadru din filmul „Lumina verde"

Lumea acestui film este cea a tinereții nu numai pentru că eroii săi sînt în majoritate tineri, ci mai ales pentru optica generală a cineaștilor. Filmul lui V. Azarov — cunoscut spectatorilor noștri ca realizator al filmelor „Casa surprizelor" și „S-a întîmplat la miliție" ne introduce în lumea zgomotoasă și plină de neprevăzut a unui mare oraș (Moscova). Filmul prinde relief mai ales dacă îl judecăm ca o confesiune sinceră și exuberantă a unor autori tineri. De aceea lucrurile cele mai izbutite în „Lumina verde" sînt cele legate de tineri, viața și preocupările lor. Apariția unor personaje adulte sau foarte adulte în film nu mai aduce nota de prospețime și firesc pe care o aminteam, realizatorii nefiind capabili să se distanțeze de punctul de vedere exclusiv tineresc.

Povestea cu șoferul de taxi care circulă într-o metropolă, prilej de incursiuni semidocumentariste asupra oamenilor întîlniți în cale — e adevărat, nu este nouă. Nu procedeul ca atare însă trebuie să ne rețină atenția ci sinceritatea cu care este văzută viața. Am mai spus-o, e o sinceritate absolut tinerească (poate de aceea uneori mai puțin profundă) urmărind coordonatele proprii vîrstei: dragostea și căile ei întortochiate. Filmul se vrea o idilă între două curse de taxi în prima zi de meserie a unui tînăr șofer căruia i se repartizează o vechitură hodorogită. Rabla aceasta le va da prilejul realizatorilor să ne reamintească cîteva gaguri „mecanice" din epoca de aur a comediei mute. Cu acest automobil lovit și pătat, cineaștii vor cutreiera Moscova, culegînd de pe străzi clienți și totodată personaje cinematografice. Colecția de portrete pe care o face filmul nu este lipsită de interes mai ales — repetăm — dacă o privești din punctul de vedere al unui adolescent. Cearta și împăcarea celor doi tineri logodnici francezi reliefează nu numai temperamente meridionale ci și cusururi ale vîrstei, frumoase și totodată dificile, care este tinerețea. La acest ciclu de portrete paralele cinematografice, care au o certă notă particulară, se mai pot adăuga chirurgul distrat, candidatul în științe, vînzătorii de la magazinul pentru tinerii căsătoriți etc.

Înțeles prin prisma unor mărturisiri tinerești despre oamenii întîlniți pe stradă, filmului i se scuză multe inegalități. Și faptul că pe lîngă dialog se abuzează de un comentariu prolix și ostentația cu care se realizează profilul generos al tînărului șofer și lungimile plicticoase și superficialitatea cu care sînt tratați unii eroi. Rămînem însă — și asta nu e puțin — cu aerul tineresc și entuziast al filmului care își trage seva din stilul realist cu care surprinde viața așa cum apare ea întîlnită pe stradă.

ATANASIE TOMA

Cinematografe

CORĂBIILE LUNGI — cinemascop
rulează la Patria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21,15), București (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 20,45), Feroviar (orele 8,30; 11,45; 14; 17; 20). În completare Geologii; Excelsior (orele 9,45; 12,30; 15,15; 18,15; 21,15). În completare Geologii.

LA PORȚILE PĂMÎNTULUI — rulează la Republica (orele 10; 12; 14,45; 16,45; 18,45; 21), Victoria (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). În completare Un bloc neobișnuit; Melodia (orele 10 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). În completare, Lucrările primei consfătuiri pe țară a lucrătorilor din construcții; Modern (orele 10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21). În completare, Lucrările primei consfătuiri pe țară a lucrătorilor din construcții.

FINALA BUCLUCAȘĂ
rulează la Luceafărul (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). În completare Geologii. Capitol (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Miorița (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30).

DUPĂ MINE, CANALII! — rulează la Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 10; 12,30; 15,45; 18,15; 20,45). În completare Geologii.

UMBRELELE DIN CHERBOURG
rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). În completare Pictorul din Praga.

DIVORȚ ITALIAN
rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

SAȘA
rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30). În completare Wilanov.

BEATA
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Lira (orele 15,30; 18; 20,30). În completare Pîrvu Mutu-zugravu.

NAVIGATORI CARE DISPAR —cinemascop — *CU ACUL ȘI AȚA* — *CABINETUL DE STAMPE* — *ORAȘUL CARE IUBEȘTE* — *VÎRSTE* — *GEOLOGII*
rulează la Timpuri Noi (orele 10—21 în continuare).

A FOST CÎNDVA HOȚ — cinemascop — rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30). În completare — Tîrguri și iarmaroace. Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). În completare Rășinari.

ANI CLOCOTITORI
rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30). În completare Politețe.

TRAGEȚI ÎN STANISLAS!
rulează la Dacia (orele 9,30—14, în continuare, 16,15; 18,30; 20,45). În completare Tîrguri și iarmaroace.

LUMINA VERDE — cinemascop
rulează la Buzești (orele 16; 18,15; 20,15). În completare Secretul trecutului.

ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO
rulează la Crîngași (orele 16; 18,15; 20,30).

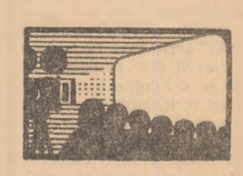

BARCAGIUL — cinemascop. rulează la Griviță (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30). În completare Energia.

FIFI ÎNARIPATUL
rulează la Bucegi (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

PROCESUL DE LA NURENBERG — ambele serii
rulează la Unirea (orele 16; 19,30).

CEA MAI FRUMOASĂ
rulează la Flacăra (orele 16; 18,15; 20,30), Rahova (orele 16; 18,15; 20.30). În completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Crișana.

ÎN PUSTIUL PATAGONIEI
rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30;). În completare Sculptorul și Timpul.

TOM JONES
rulează la Munca (orele 10,30; 13,30; 16; 18,30; 21), Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

STEAUA BALETULUI
rulează la Cosmos (orele 16; 18; 20). În completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Banat.

VIZITA — cinemascop
rulează la Viitorul (orele 15; 17; 19; 21).

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Rocco și cei 799 frați ai săi

În fața tribunalului districtual din Campobasso, s-a judecat recent un proces care a avut un larg ecou în întreaga Italie. Acuzații au fost Rocco Mastrangelo un țăran sărac lipit pămîntului din Baranello, un sat din provincia Campobasso situat, după cum afirmă ziarul vest-german „STUTTGARTER ZEITUNG", „la capătul pămîntului" și alți 799 de Rocco din aceeași provincie. „Aici — subliniază ziarul — nu se știe ce înseamnă lumina electrică, apa este băută, împreună cu vitele, din jgheabul satului și singurul porc doarme sub singurul pat din singura cameră pentru ca animalul să țină căldură".

Rocco Mastrangelo nu a furat, nu a comis nici o crimă penală. Rocco a fost adus în fața tribunalului pentru că fiul lui nu a respectat decretul din 31 decembrie 1962, prin care se introduce învățămîntul obligatoriu de opt ani. Pînă la elaborarea acestui decret, învățămîntul general din Italia era de numai cinci ani. Părinții care doreau ca copiii lor să urmeze mai departe clasele a VI-VIII-a, adică „Scuole medio", trebuiau să dispună de însemnate resurse financiare. Așa se și explică de ce numai o pătrime din totalul copiilor italieni de vîrstă școlară intrau în clasa a VI-a.

Punînd 800 de țărani pe „lista neagră", autoritățile școlare din provincia Campobasso au intenționat să dea un „exemplu" tuturor acelora care nu respectau decretul din 1962. Judecătorul, dr. Nicola Florio, a ordonat introducerea, pe rînd a acuzaților în sala de ședințe. Fiecare dintre ei își învîrtea pălăria în mîni și dădea răspunsuri monosilabice la întrebările magistratului. Cînd a ajuns la al 12-lea caz, acesta a hotărît să suspende definitiv procesul și a dat o sentință care a provocat senzație. „În care școală medie — a dictat el secretarului — trebuie să fie trimiși copiii țăranilor, dacă nu există nici una la o distanță de 5, 10 și chiar mai mulți kilometri de locuințele lor? Cum să ajungă ei pînă la aceste școli dacă singurul mijloc de transport îl constituie măgarii, și nu fiecare familie dispune de cîte un asemenea animal? Cu ce să plătească țăranii cărțile scumpe pentru ca fii și fiicele lor să urmeze școala medie, dacă, deobicei, ei nu au nimic ce să pună pe pîinea lor uscată?"

Cazul din provincia Campobasso a avut darul să readucă în discuție problema dificultăților învățămîntului în Italia. Ziarul „STUTTGARTER ZEITUNG" apreciază că 40 la sută din copiii italieni în vîrstă între 11 și 14 ani nu frecventează clasele a VI-VIII-a, în pofida decretului guvernamental. În nordul țării procentul acesta este mai redus decît în sud, la fel și în orașe în raport cu satele. „În provinciile înapoiate — subliniază ziarul — se cunosc cazuri cînd numai zece la sută din copiii de vîrstă școlară frecventează școlile. Aici crește o nouă generație de semi-analfabeți. Îl vedem cum vagabondează pe ulițele satelor, dar îi vedem de asemenea pe băieți cum ară și seceră pe cîmp și pe fete cum muncesc în fabricile de confecții. Chiar și în «orașul etern» — Roma — pot fi văzuți copii care cară, în primele ore ale dimineții, lăzi cu sticle cu lapte sau fac tot felul de comisioane". Nu trebuie să se uite: este vorba de copii între 11 și 14 ani!

Autoritățile au încercat să depisteze motivele care au dus la această stare de lucruri. În mai multe cazuri au fost învinuiți părinții. „STUTTGARTER ZEITUNG" scrie însă că: „dacă decretul ar fi fost respectat cu strictețe și toți copiii între 11 și 14 ani ar fi trebuit să meargă la școala medie, atunci nu ar fi ajuns numărul actual al școlilor! Decretul a fost elaborat, dar nu au fost construite școli în măsură suficientă".

Procesul judecat la Campobasso a avut și alte ecouri. În numeroase alte regiuni ale Italiei autoritățile școlare au trimis în judecată pe „părinții care și-au uitat datoria lor" față de copii. Un asemenea proces s-a desfășurat, în urmă cu cîteva zile, la Vigevano, centru al industriei de încălțăminte din Lombardia. Dar, din cei nouă acuzați, șapte au fost achitați, întrucît au dovedit, cu probe, că nu au posibilitatea materială să cumpere cărțile școlare necesare copiilor lor! După cum a scris un ziar italian cele întîmplate recent au avut darul să readucă aminte că „în timp ce ne ocupăm de automobile, de vilele luxoase și de vedetele de cinema am uitat cu totul de Rocco Mastrangelo și de cei de o seamă cu el".

I. RETEGAN

În diferite orașe din Statele Unite continuă să se desfășoare demonstrații ale populației în cadrul cărora se cere încetarea intervenției americane în Vietnam. Iată, în fotografia noastră, un aspect de la o asemenea demonstrație desfășurată zilele trecute la New York

Sosirea ministrului comerțului exterior al României la Belgrad

BELGRAD 6. Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: Ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, a sosit miercuri la Belgrad pentru semnarea acordului de lungă durată privind schimburile de mărfuri pe perioada 1966—1970 între Republica Socialistă România și R.S.F. Iugoslavia.

La gara Dunav din Belgrad, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România a fost întîmpinat de Radivoie Stakici ministrul plenipotențiar în Secretariatul de Stat pentru Afacerile Externe al R.S.F. Iugoslavia, Ivan Duvancici, șef de cabinet al Secretariatului federal pentru comerțul exterior, Dragoliub Mihailovici, consilier în Secretariatul federal pentru comerțul exterior. A fost de față ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, Aurel Mălnășan, și membri ai ambasadei.

În aceeași zi, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, a fost primit de Iakov Blajevici, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, cu care a avut o convorbire prietenească. A fost de față Aurel Mălnășan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad.

Vizita delegației P.C.R. la Kolomna

MOSCOVA 6. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: Delegația Partidului Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, care participă la lucrările celui de-al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a făcut miercuri o vizită la uzina constructoare de mașini-unelte grele din orașul Kolomna, în apropiere de Moscova. Oaspeții au fost însoțiți de V. Konotop, prim-secretar al Comitetului de Partid al regiunii Moscova, S. Baskakov, șef de secție la C.C. al P.C.U.S., și A. Basov, ambasador al U.R.S.S. în România.

La intrarea în uzină, delegația a fost salutată de directorul uzinei, B. Ramzi, de E. Afanasenko, președintele Consiliului de conducere al Asociației de prietenie sovieto-române, precum și cadre de conducere din întreprindere.

Vizitînd cîteva secții ale uzinei, oaspeții români s-au interesat de procesul de producție și s-au întreținut cu muncitorii și inginerii. La secția de mecanică și montaj, directorul uzinei a prezentat oaspeților piesele aflate în lucru ale unui strung Carusel pe care întreprinderea îl livrează României în cadrul acordului economic dintre cele două țări. Pretutindeni, în secțiile uzinei, muncitorii au făcut o primire călduroasă delegației Partidului Comunist Român.

În încheierea vizitei a avut loc un miting consacrat întîlnirii cu delegația P.C.R. Au luat cuvîntul V. Șaskin, secretarul Comitetului de partid, strungarul V. Budarev, inginera V. Hohrikova, și B. Ramzi, directorul uzinei care au salutat cu căldură delegația P.C.R., au exprimat sentimentele de prietenie pe care colectivul întreprinderii le nutrește față de poporul român și au urat oamenilor muncii din România succes în înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a adresat celor prezenți, tuturor comuniștilor, lucrătorilor din uzină și locuitorilor orașului Kolomna un cald și cordial salut din partea comuniștilor și oamenilor muncii din România. Referindu-se la succesele dobîndite de colectivul uzinei, prin hărnicia și priceperea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: Realizările dv. sînt parte integrantă a remarcabilelor succese obținute de poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Poporul român se bucură în mod sincer de realizările poporului sovietic în creșterea forțelor de producție, dezvoltarea întregii economii, a științei și culturii, în îmbunătățirea nivelului său de trai.

Subliniind însemnătatea lucrărilor Congresului al XXIII-lea al P.C.U.S., vorbitorul a spus: Reînnoiesc și cu acest prilej urarea pe care am exprimat-o de la tribuna Congresului, ca popoarele sovietice să înfăptuiască cu succes sarcinile ce și le propun, spre binele oamenilor muncii, în interesul întăririi sistemului mondial socialist, al forțelor care luptă împotriva imperialismului, pentru socialism și pace.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: Vă mulțumim pentru ospitalitatea și căldura tovărășească cu care ne-ați primit, pentru cuvintele de înaltă prețuire rostite la adresa partidului nostru și a poporului român. În aceasta noi vedem o manifestare a legăturilor de prietenie frățească, de solidaritate internaționalistă între poporul român și popoarele sovietice, între țările și partidele noastre. Partidul Comunist Român și poporul român vor dezvolta continuu prietenia cu Uniunea Sovietică, cu toate țările socialiste.

Unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste, a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, este astăzi de o importanță deosebită pentru a respinge agresiunea imperialismului american în Vietnam, pentru a apăra pacea și a asigura victoria cauzei socialismului.

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat colectivului uzinei noi și însemnate succese în activitatea sa.

Lucrările Congresului P.C.U.S.

MOSCOVA 6 — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: În cea de-a 8-a zi a lucrărilor Congresului al XXIII-lea al P.C.U.S. au continuat dezbaterile pe marginea Directivelor noului plan cincinal al Uniunii Sovietice.

În 1965, U.R.S.S. a produs 91 milioane tone de oțel, 71 milioane tone laminate — a arătat în cuvîntul său I. Kazanet, ministrul siderurgiei.

P. Lobanov, președintele Academiei Unionale de Științe Agricole, a arătat că oamenii de știință elaborează în prezent sisteme agricole științific fundamentate pentru diferitele zone pedoclimatice ale Uniunii Sovietice. El a menționat că recoltele scăzute la culturile cerealiere se datoresc nu numai insuficienței îngrășămintelor minerale și condițiilor climaterice nefavorabile, ci și faptului că în trecutul apropiat s-a manifestat o abordare subiectivistă a problemelor agriculturii.

N. Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., a subliniat că în prezent ridicarea eficienței producției este una din sarcinile cele mai importante ale dezvoltării economice a țării.

V. Promîslov, președintele Sovietului orășenesc Moscova, a spus că în anii septenalului în capitală s-au construit peste 23 de milioane metri pătrați de suprafață locativă.

Miercuri, Congresul a fost salutat de reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din Austria, Siria, Ecuador, Marea Britanie, Peru, Luxemburg, Iordania, Guadelupa, Panama, precum și de reprezentanți ai Partidului democrat din Guineea și Partidului Socialist Italian al Unității Proletare.

Pe scurt

● MARȚI, 5 aprilie, Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra, a oferit o recepție cu prilejul apropiatei sale plecări definitive din Marea Britanie. Au participat Douglas Jay — ministrul comerțului, Frank Cousins — ministrul tehnologiei, George Thomson — cancelarul Ducatului de Lancaster, precum și lordul Cairns — mareșalul corpului diplomatic, sir Paul Sinker, directorul general al Consiliului Britanic, P. M. S. Blackett, președinte al Academiei Britanice („Royal Society"), sir Hugh-Carlton Greene, directorul general al radio-televiziunii britanice (B.B.C.), înalți funcționari. Au fost prezenți, de asemenea, șefi ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic, membri ai Parlamentului, personalități din domeniul artei, culturii, științei, economiei, ziariști.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

● ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat la 6 aprilie satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-114". La bordul satelitului se află aparataj științific pentru continuarea cercetărilor cosmice în conformitate cu programul anunțat de TASS la 16 martie 1962.

● LA KHARTUM s-au încheiat lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului din Sudan, la care au participat 130 de delegați ai organizațiilor de tineret din țară. Congresul a aprobat noul porgram al organizației și a votat o hotărîre privind editarea unei reviste lunare de tineret. Participanții au adoptat o rezoluție în care condamnă agresiunea Statelor Unite în Vietnam și exprimă sprijinul și solidaritatea lor deplină cu lupta tineretului și poporului vietnamez împotriva agresiunii.

● LA BELGRAD a început marți tradiționalul seminar internațional al studenților intitulat „Întîlnirile din aprilie", ale cărui lucrări se vor desfășura între 5 și 9 ale lunii aprilie. Actualul seminar este consacrat problemei locului și rolului tinerilor intelectuali în cadrul fenomenelor sociale contemporane, în lupta pentru relații sociale, umanitare, pace și progres. Pentru studenții străini vor fi organizate întîlniri cu tineretul iugoslav din fabrici, universități, școli etc.

● Încordarea în creștere în Vietnamul de sud

● Noi demonstrații împotriva clicii saigoneze și a intervenționiștilor americani

de peste hotare

Orașul Hue s-a proclamat independent

Începînd de ieri dimineață orașul Hue se situează în centrul evenimentelor sud-vietnameze: vechea capitală imperială a declarat că nu mai recunoaște regimul de la Saigon și s-a proclamat oraș independent. Comandantul primei divizii vietnameze, care era încartiruită la Hue, generalul Phan Xuan Nhuan, s-a alăturat populației, declarîndu-se în conflict cu guvernul central. El a trimis o coloană de blindate pentru a întări apărarea orașului Da Nang, iar la Hue controlează formarea și înarmarea unor brigăzi de luptă studențești.

După declarația de proclamare a independenței, în oraș situația a devenit încordată. Studenți, budiști, militari și civili manifestează pe străzi, rupînd gardurile de sîrmă ghimpată care interziceau circulația spre tabăra americană din apropiere. „Populația, menționează agențiile de presă, controlează întreg orașul. Militarii, budiștii, studenții s-au unit cu toții împotriva regimului de la Saigon. După declarația de proclamare a independenței, americanii care se aflau în oraș s-au refugiat într-o cazarmă situată într-un loc considerat „mai sigur". Ei și-au întărit sistemul de apărare, montînd mitraliere în diferite puncte ale clădirii. Americanii, relatează corespondentul agenției France Presse, se află în stare de alarmă. Ei au fost autorizați ca în caz de atac să folosească gaze lacrimogene sau „alte arme". Un batalion a fost adus la cîțiva kilometri de oraș, la baza militară de la Phu Bai. Totuși, nici un militar american nu mai îndrăznește să se aventureze pe străzi. Vechea capitală imperială, scrie corespondentul agenției FRANCE PRESSE, se pregătește pentru o încercare de forță. Hue este acum un butoi cu pulbere și cea mai mică scînteie poate produce explozia".

În timp ce la baza militară de la Da Nang continuă să sosească unități însărcinate cu „restabilirea ordinei", iar populația orașului se pregătește să reziste, în întreg centrul Vietnamului de sud iau amploare manifestațiile de protest împotriva guvernului lui Nguyen Cao Ky și a prezenței americane în Vietnam.

Mii de persoane au demonstrat marți seara pe străzile Saigonului, cerînd guvern civil și alegeri generale. Au avut loc „Ciocniri dure", menționează agențiile de presă, deoarece poliția a intervenit cu violență. Peste 20 de persoane au fost grav rănite.

În tot cursul zilei de ieri guvernul saigonez a încercat zadarnic, sub o presiune mereu crescîndă, să pună la punct o formulă de compromis care să ducă la soluționarea actualei crize politice. În capitala sud-vietnameză au loc reuniuni unde se discută planul premierului Ky de a convoca un congres național care, după cum subliniază corespondentul agenției France Presse, ar avea sarcina să creeze un organism însărcinat cu elaborarea noii constituții. Numai că, relevă același corespondent, de la aceste întruniri au lipsit liderii budiști, catolici, studenții, care în aceste zile au declanșat valul de manifestații antiguvernamentale.

În același timp, relatează agențiile de presă, budiștii, catolicii și populația din zona centrală a țării și din capitală își continuă acțiunile antiguvernamentale și antiamericane. Ieri seara, grupuri mari de demonstranți au ieșit din nou pe străzile Saigonului. Ei au încercat să pătrundă în clădirea ziarului „Song" care, în ultimele zile s-a situat în favoarea guvernului și americanilor. Situația încordată se menține și în alte orașe, îndeosebi la Dalat și Nha Trang. În cercurile bine informate sud-vietnameze se apreciază că folosirea forței, în următoarele zile, nu este cu totul exclusă.

Manifestațiile din Vietnamul de sud au un răsunet direct — foarte direct și foarte precis concretizat — la Washington. Mai mult ca oricînd, grava criză politică din Vietnamul de sud afectează nu un aspect limitat, ci ansamblul politicii americane în problema vietnameză. Pe de o parte se dovedește că faimoasa „cauțiune morală" acordată de Washington regimului marionetă de la Saigon nu a avut valoarea scontată. Pe de altă parte, sudul Vietnamului este teatrul unor manifestații fără precedent cu caracter direct antiamerican. Cele mai proaspete știri din Vietnam anunță eșecul tentativelor lui Ky de a restabili ordinea. Evoluția evenimentelor este greu de prevăzut. S-ar putea ca Ky, cu ajutorul S.U.A., să supraviețuiască. Dar poate Washingtonul să se împovăreze pe mai departe cu o marionetă atît de compromițătoare? În sferele conducătoare ale diplomației americane s-ar părea că părerile diferă.

Merită a fi reținut un articol publicat de influentul ziar NEW YORK TIMES, care afirmă că „generalul Ky, primul ministru al guvernului saigonez, a trebuit să facă cale întoarsă de la Da Nang, pierzînd în felul acesta într-o manieră ireparabilă prestigiului său în țară. Aceasta înseamnă, subliniază ziarul, că zilele sale în calitate de prim-ministru sînt numărate. Problema care se pune în prezent este de a se proceda la o tranzacție într-un climat de liniște...". În ce privește politica americană față de generalul Ky, ziarul relevă că Statele Unite par să fie pe cale de a se degaja de promisiunile făcute de către președintele Johnson lui Ky la conferința de la Honolulu din luna februarie.

La Washington unii afirmă că „girul moral" acordat guvernului Ky trebuie menținut cu orice risc. Alții cer o revizuire a politicii americane. Un articol recent publicat în SATURDAY EVENING POST îi prilejuia senatorului Fulbright să condamne atît ramura executivă, cît și Congresul pentru modul în care S.U.A. „și-au angajat onoarea și prestigiul față de un regim instabil".

Comentariul zilei

Îngrijorarea Washingtonului

Mulți observatori politici exclud posibilitatea ca S.U.A. să renunțe la serviciile lui Ky. Nu ar fi de aceea exclus ca Statele Unite să facă totul pentru menținerea la putere a guvernului Ky, căutînd ca printr-o serie de concesii pur formale să atenueze cît de cît actualul val de proteste politice din țară. În această direcție unele știri despre încercări de dezmembrare în rîndul conducerii budiste merită atenție. Corespondenții străini din Saigon scriu direct că guvernul Ky „contează pe contradicții în rîndul budiștilor".

La toate acestea intervine însă factorul surpriză. Chiar izbucnirea nemulțumirilor populare din Vietnamul de sud a luat pe foarte mulți politicieni americani pe neașteptate. Nu ar surprinde pe nimeni o evoluție rapidă care să schimbe personajele diriguitoare ale regimului marionetă de la Saigon. După cum — repetăm — este posibil ca prin măsuri de mînă forte, Ky să readucă „ordinea" în orașele răsculate. Oricum, guvernul american, promotor al unei politici agresive, trebuie acum să suporte eșecurile orientării sale periculoase. Washingtonul a suferit în Vietnam încă o înfrîngere politică.

P. NICOARĂ

Bonnul și criza N. A. T. O.

O declarație a guvernului vest-german

BONN 6 (Agerpres). — Guvernul vest-german s-a întrunit miercuri într-o ședință specială, consacrată definirii poziției R.F.G. față de actuala criză din N.A.T.O. și față de problemele pe care ea le ridică. După ședință a fost dată publicității o declarație în care se precizează că guvernul de la Bonn „dorește să mențină în viitor un sistem de apărare atlantică integrat". Menționînd „rezervele" pe care propunerile franceze le-au suscitat în rîndul diferiților membri ai Alianței atlantice, declarația relevă că aceste propuneri fac necesare o serie de studii asupra unor probleme cum sînt repercusiunile lor asupra situației militare, prezența trupelor franceze în Germania occidentală, și transferul serviciilor N.A.T.O. pe teritorii situate în afara Franței. Guvernul vest-german emite totodată, ideea unei „simplificări și restrîngeri a organismelor N.A.T.O.".

Amintind că guvernul francez s-a declarat gata să negocieze cu Bonn-ul în legătură cu menținerea unității sale în Germania occidentală, declarația afirmă că guvernul vest-german „aprobă această atitudine". Nu este clar, însă, dacă autoritățile vest-germane sînt dispuse să se angajeze în tratativele bilaterale propuse de Franța, dat fiind că declarația menționează în același paragraf că „această problemă interesează N.A.T.O. în ansamblul său". În orice caz, guvernul vest-german este de părere că încheierea unui aranjament privitor la staționarea trupelor franceze, care să țină seama de modificarea situației, este necesară și că, în acest sens, „urmează să fie folosite toate posibilitățile oferite de Tratatul franco-vest-german din 22 ianuarie 1963". Pe de altă parte, Bonn-ul are în vedere consultări cu ceilalți parteneri atlantici, și îndeosebi cu S.U.A. și Anglia.

„Prima zi de război"

EXPOZIȚIE LA BELGRAD CONSACRATĂ ÎMPLINIRII A 25 DE ANI DE LA AGRESIUNEA FASCISTĂ ÎMPOTRIVA IUGOSLAVIEI

IERI s-au împlinit 25 de ani de la agresiunea fascistă împotriva Iugoslaviei. Cîteva sute de bombardiere și avioane de vînătoare s-au năpustit asupra Belgradului, oraș deschis, îngropînd sub dărîmături peste 10 000 de persoane.

Imaginea acelor zile cînd a început agresiunea fascistă este redată de expoziția „Prima zi a războiului", deschisă marți seara la Casa tineretului din Belgrad.

Singura forță capabilă să mobilizeze poporul la luptă a fost Partidul Comunist din Iugoslavia. În zilele agresiunii fasciste, a luat ființă Comitetul militar al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia avînd în fruntea sa pe secretarul general al Uniunii, Iosip Broz Tito, care avea să conducă bătălia popoarelor Iugoslaviei împotriva cotropitorilor. Angajate într-o luptă inegală, avînd de înfruntat un inamic superior, care dispunea de putere tehnică și militară, detașamentele de partizani unite în armata populară de eliberare a Iugoslaviei au reușit să imobilizeze și să macine importante contingente de trupe dușmane. Prin abnegația și eroismul de care a dat dovadă, prin marile sacrificii și suferințe îndurate, poporul iugoslav, sub conducerea partidului său comunist, a înscris cu sînge o pagină glorioasă în istoria luptei pentru zdrobirea fascismului.

N. PLOPEANU
corespondentul Agerpres la Belgrad

Funcționari, eliberînd permise locuitorilor din Berlinul occidental pentru a-și vizita rudele din partea de răsărit a orașului

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".